Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3741 — 4 pagini 20 bani — Joi 18 octombrie 1956

Oameni ai muncii de pe ogoare, grăbiți lucrările agricole de toamnă!

In raionul Potcoava nu sînt folosite toate posibilitățile

Cu toată seceta din acest an în raionul Potcoava din regiunea Pitești, o seamă de unități socialiste, cum ar fi gospodăriile agricole colective din comunele Urlueni, Mozăceni, Negreni, Întovărășirile din Șerbănești și Corbu au realizat recolte de 1.500 kg. grîu la ha., 1.600 kg. orz, etc., ceea ce dovedește că pămîntului lucrat cu hărnicie i se pot smulge recolte bune. Această învățătură izvorîtă din practică pare a fi nesocotită de comitetul executiv al sfatului popular raional, devreme ce preocuparea pentru buna desfășurare a lucrărilor agricole din această vreme nu se află, în ansamblul preocupărilor, la loc de cinste.

Pomenita lipsă de preocupare a comitetului executiv raional se reflectă, așa cum e firesc, în situația generală a lucrărilor. Invocarea cauzelor obiective, cu care unii sînt înclinați să-și acopere lipsurile nu-și are locul de vreme ce raioanele vecine au aceleași condiții de climă și sol, devreme ce, chiar în cuprinsul raionului Potcoava, în unele comune lucrările se desfășoară în mod corespunzător. În comunele Urlueni, Șerbănești, colectiviștii și țăranii întovărășiți au terminat însămînțările, dovedind că acolo unde este preocupare, se găsesc și metode de mobilizare a țărănimii și forțe de lucru. Ar fi cazul ca membrii comitetului executiv raional Potcoava să-și pună autocritic întrebarea: de ce ceea ce-i cu putință în comunele Urlueni și Șerbănești nu-i cu putință și în comunele Tufeni din Vale, Negreni, etc. De ce în aceste comune, ca și în altele, tot codașe, nu se realizează viteza zilnică de lucru? Să fie vorba oare de condiții obiective? Firește că nu. E vorba numai și numai de munca organelor de la comună, de munca delegaților trimiși în comune care n-au reușit pînă acum să stimuleze munca.

Lipsa de preocupare a comitetului executiv raional pentru munca agricolă se vădește și în nesocotirea activității S.M.T. Timpeni. Altfel n-ar fi posibil ca această unitate să nu-și respecte obligațiile contractuale. Conducerea stațiunii nu se îngrijește cu regularitate să asigure brigăzilor carburanți, piese de schimb și alimente, din care cauză tractoriștii au serioase goluri de producție.

Nesocotirea importanței lucrărilor agricole de toamnă nu se vădește numai sub aspect organizatoric ci și sub aspectul îndrumării agrotehnice a țărănimii muncitoare. Căci nu-i de fel întîmplător faptul că în multe comune lucrările agricole lasă de dorit, organele raionale ca și delegații scăpînd din vedere un amănunt de preț și anume că munciile nu trebuie făcute oricum, ci cu respectarea minimelor agricole. Chiar sub ochii tehnicienilor de la raion, la Potcoava se ară cu rariștele lăsîndu-se cormană printre șirurile din porumbiște. După ce se zgîrie pămîntul, se aruncă sămînța ca „pe piele", și se dă cu o grapă. Cei de aici se laudă chiar că au realizat 49 la sută din plan. Dar mergînd pe cîmp se pot număra și boabele. Producătorii n-au fost îndemnați să scoată resturile de coceni care au rămas de la tăiat. Totalizînd mîile de rădăcini de pe un hectar, se poate vedea ce suprafață însemnată de teren s-a pierdut în zadar. Asemenea cazuri se întîlnesc și la Corbu ori Colonești.

Existența gravelor lipsuri — întîrzierea lucrărilor și nerespectarea regulilor minime agrotehnice — este cu putință, așa cum s-a mai spus, altă vreme cît membrii comitetului executiv nu înțeleg care este în momentul de față principala lor sarcină. Că nu înțeleg aceasta se vede și din felul în care efectuează munca de control. Tov. Banu, președintele, ca și ceilalți membri ai comitetului executiv se deplasează firește, pe teren; dar ce muncă de îndrumare și control se poate face vizitînd 5-6 comune într-o zi, dînd explicații din fugă, ori ascultînd la sfaturile populare relatările unor funcționari? Membrii comitetului executiv raional ar trebui să stea mai mult pe teren, să ajute cu experiența lor organizarea activității deputaților și a celorlalte forțe existente în comune, pentru a grăbi lucrările. Ar putea ajuta apoi la formarea grupelor de într.-ajutorare despre care se vorbește rar în raionul Potcoava, ar ajuta la dezvoltarea întrecerii patriotice de care, în momentul de față, se îngrijesc niște funcționari ai sfatului popular raional, care țin, de ochii lumii, un grafic.

Mai sînt zile bune de lucru. Comitetul raional trebuie să-și revizuiască stilul de muncă. Să nu se mai audă explicații, că sîntem raion nou, că nu avem forțe ori experiență. Forțe sînt suficiente, ele trebuie însă îndreptate pe drumul cel bun.

D. BIȚICA
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Pitești

CU SPRIJINUL MECANIZATORILOR

Colectiviștii din comuna Sagna, raionul Roman s-au bucurat întotdeauna de sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Roman care le-au executat lucrări de cea mai bună calitate. Așa au reușit ei să obțină și anul acesta — cu toate condițiile grele — o recoltă de grîu care întrece cu 500 kg. la hectar recolta medie obținută de țăranii muncitori cu gospodării individuale. Tot cu ajutorul celor de la S.M.T. Roman colectiviștii din Sagna au terminat zilele acestea însămînțările de toamnă.

În clișeu: Tractoristul Jenică Prepeliță din brigada 11-a seamănă pe ogoarele gospodăriei colective grîu elită din sămînța pe care colectiviștii au primit-o de la I.C.A.R. Tg. Frumos.

Foto: I. BECHERU

Regiunea Suceava fruntașă la însămînțări

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Folosind din plin vremea bună pentru executarea lucrărilor agricole precum și toate posibilitățile existente — atelaje și tractoare proprii — țăranii muncitori din satele regiunii Suceava obțin zi de zi succese de seamă în lupta pentru obținerea unei producții sporite.

În fruntea acestei lupte se află colectiviștii și întovărășiții ca și țăranii muncitori din raionul Siret, care au însămînțat mai mult cu 30/4 ha., depășind astfel cu 4 la sută planul însămînțărilor de toamnă.

În întreaga regiune s-au însămînțat pînă la data de 17 octombrie 76,5 la sută din suprafața planificată.

O nepăsare condamnabilă

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — La brigăzi și în incinta S.M.T. Șendreni, raionul Galați, se află mai mult de 10 tractoare de diferite tipuri cu plugurile și semănătorile respective, în stare de funcționare, care însă deocamdată nu sînt folosite la munciile agricole de toamnă.

Este adevărat că stațiunea și-a realizat planul de contractări cu gospodăriile agricole colective și întovărășiri agricole din raza sa. Ea are însă posibilitate să lucreze și ogoarele țăranilor muncitori cu gospodării individuale mai ales că în această comună se lucrează pe tarlale. La stațiune s-au și prezentat țărani muncitori care au cerut să încheie contracte pentru arat. Arăturile însă, nu au putut începe, deoarece comitetul executiv comunal Șendreni (președinte Ion Covaci) nici la data de 15 octombrie nu fixase tarlalele pe care să se însămînțeze grîul de toamnă.

Nepăsarea manifestată de comitetul executiv comunal Șendreni, față de fixarea tarlalei — lucru ce dă posibilitate să se folosească mijloacele mecanizate — este condamnabilă.

Comitetul executiv raional Galați, are datoria să cerceteze neîntîrziat situația din comuna Șendreni și să ia cele mai grabnice măsuri pentru ca producătorii agricoli să poată începe imediat însămînțarea grîului.

De ce a fost înlocuit Blank

Punctul „senzațional" al recentei remanieri a guvernului R. F. Germane este fără îndoială demiterea lui Theodor Blank din postul de ministru al apărării și înlocuirea lui cu Josef Strauss pînă atunci ministru al energiei atomice. În versiunea lansată semioficial, această măsură a fost luată pe motiv că Blank și anturajul său ar fi comis — după cum a anunțat săptămînalul vest-german „Deutsche Woche" — „greșeli psihologice" care au contribuit la lipsa de popularitate a Bundeswehrului (noul Wehrmacht) în rîndurile populației vest-germane. (Referirea la hotărîrea ministerului lui Blank de a primi în Bundeswehr pe foștii ofițeri ai SS-ului e cel puțin evidentă).

Explicația e valabilă pe jumătate. În sensul că la originea demiterii lui Blank se află într-adevăr „lipsa de popularitate" a Bundeswehrului — mai bine zis puternica împotrivire a populației vest-germane față de reînarmarea Germaniei occidentale. Această împotrivire a luat proporțiile unei mișcări populare ce se desfășoară în întreaga țară și care a început să exercite presiuni față în față asupra autorităților de la Bonn. Acestor presiuni li se datorește și excluderea lui Blank din guvern. Nu de parcă Blank ar fi singur răspunzător de remilitarizarea Germaniei occidentale, și de încadrarea în Bundeswehr a SS-iștilor scăpați de lațul spînzuraților. Dar dat fiind că și-a creat o profundă antipatie în rîndurile opiniei publice germane, girînd în mod oficial conducerea ministerului sub a cărui egidă se desfășoară remilitarizarea, a fost găsit ca persoana cea mai indicată de a fi „sacrificată".

Înseamnă aceasta oare că cercurile conducătoare vest-germane vor renunța la reînarmare? Nicidecum. De altfel Adenauer, chiar cu prilejul criticării unor măsuri luate de Blank, și-a dezvăluit public planurile de a înzestra armata vest-germană cu armament atomic. E vorba de altceva. Persoane atît de nepopulare ca fostul ministru Blank au devenit inoportune în guvernul de la Bonn, acum cînd data viitoarelor alegeri din Bundestag se apropie. Agenția „United Press" arăta de altfel pe șleau că „Adenauer a hotărît înlocuirea lui Blank pentru a întări poziția guvernului său în viitoarele alegeri din 1957". Dar conform părerii ziarului vest-german „Westfälische Rundschau" aceasta nu schimbă cu nimic situația. Partidul lui Adenauer, scrie ziarul, „și-a trăit traiul. Acest fapt nu mai poate fi schimbat prin aceea că se încearcă să se înlocuiască un ministru sau altul".

Neliniștea cancelarului pare a fi deci justificată. Cu atît mai mult cu cît la recentul congres de la Hamburg al sindicatelor vest-germane, care numără în rîndurile lor 6.100.000 de membri — parte considerabilă a alegătorilor vest-germani — a fost adoptată o rezoluție prin care se hotărăște să se „continue respingerea reînarmării", fapt primit cu trăznete și fulgere de oficialitățile de la Bonn.

Pînă una alta, autoritățile vest-germane încearcă să liniștească opinia publică din țară sacrificîndu-l pe Blank. E puțin probabil însă că o asemenea măsură să satisfacă opinia publică vest-germană care l-a dezavuat pe Blank nu numai ca persoană ci ca unul din exponenții oficiali ai politicii de reînarmare, respinsă de întregul popor german.

A. STANCIU

Mișcarea internațională

DIN CONSTRUCȚIILE CINCINALULUI

ȘANTIERUL DE LA POALELE RADOVANULUI

La Podari, o comună scăldată de apele Jiului și străjuită de undulioasele dealuri ale Radovanului va apare în cursul acestui cincinal un nou orășel. Nu vă putem spune încă ce nume va purta noul oraș pe harta țării; locuitorii de prin aceste părți și chiar cei de prin împrejurimi i-au dat însă o denumire originală și totodată sugestivă: „orașul alimentar".

Clădiri înalte, frumoase se vor alinia de-a lungul aleelor drepte, presărate de o parte și de alta de copaci maiestoși. Dimineața, cînd încă nu se vor fi sculat copiii, grupuri de oameni se vor îndrepta spre marile și modernele fabrici ale orașului, spre fabrica de ulei, cea de spirt, de brichete furajere, de halva sau de zahăr.

Pe aceasta din urmă v-o prezentăm și v-o recomandăm dinainte ca cea mai modernă fabrică de zahăr din țară. Alături de fabrica de ulei acum în funcțiune, aceasta este a doua unitate a viitorului combinat alimentar.

Să parcurgem împreună halele noii fabrici și să începem cu...

Inima fabricii

...cum numesc muncitorii de aici termocentrala. Este cunoscut faptul că fabricile de zahăr sînt mari consumatoare de aburi. La moderna fabrică de zahăr din Podari, cazanele de mare capacitate ale termocentralei ce ard cu cărbune pulverizat, sînt conduse de la un tablou de comandă. Turbinele cu contrapresiune adaptate la centrală, turbine de construcție foarte mică, asigură o bună folosire a aburului, degajînd o uriașă putere.

Într-adevăr de la această „inimă" pornește puterea către fabrică, este asigurată existența ei, de aici sînt puse în funcțiune marile agregate, instalațiile puternice ale fabricii de zahăr.

Cuprinzînd o suprafață de teren de 35 ha., noua fabrică de zahăr cu hale mari de brut, rafinărie, prezintă și unele...

Curiozități...

...pe care vizitatorul neinformat cu greu le poate sezisa. Lăsînd la o parte faptul că lucrările din fabrică sînt mecanizate și că deci numărul lucrătorilor care vor lucra aici va fi mult mai mic față de cel din fabricile existente, sînt unele lucruri care par de-a dreptul surprinzătoare. La stația de pompare a fabricii, bunăoară, debitul de pompare a apei industriale este de 20.000 litri pe minut ceea ce reprezintă un consum de apă pentru un oraș mai mare ca Timișoara, iar puterea centralei electrice care se ridică la 6.000 kw. echivalează cu cea a centralei unui oraș de 30.000 locuitori.

Acestea sînt doar cîteva date care pot crea o imagine edificatoare asupra proporției și capacității noii fabrici de zahăr, dar nu singurele. De aceea trebuie să vorbim și despre...

...Fabrica propriu zisă

Deși procesul de fabricație este aproape cel obișnuit, totuși există aici în fabrică lucruri noi, care odată constatate te fac să înțelegi de ce fabrica de zahăr din Podari va fi cea mai modernă unitate de acest gen din țară.

Așa de pildă, descărcarea și transportul sfeclei către fabrică se face cu mijloace mecanizate, transportul borhotului către magazia de depozitare și încărcarea lui în vagon sînt de asemenea operațiuni la care omul intervine doar ca supraveghetor. Și dacă ne gîndim că în fabricile existente aceste operațiuni se execută în mare măsură manual, este de la sine înțeles că acest lucru reprezintă ceva nou, înaintat, un pas înainte pe calea progresului tehnic.

Nota caracteristică a fabricii de zahăr nu rezidă numai în gradul ei înalt de mecanizare. Vorbind cu specialiștii în fabricarea zahărului, viitoarele cadre ale fabricii, luăm cunoștință și de alte elemente noi care fac să ridice gradul de tehnicitate al fabricii. În principal este vorba de faptul că datorită instalațiilor moderne cu care este înzestrată fabrica, procedeele de difuzie descontinuă și filtrare prin filtre prese a zemei vor fi înlocuite la noua fabrică de zahăr cu difuzia continuă și filtrarea prin filtre vacuum, procedee mult superioare și economicoase.

Și pentru că ne apropiem de sfîrșitul reportajului nostru este bine să subliniem pentru a nu se produce vreo confuzie că fabrica de zahăr la care am poposit acum cîteva zile se află în plină construcție, se înalță vertiginos. De aceea ne simțim datori să vorbim ceva și despre...

Constructori

De numele multora din ei se leagă fapte de seamă. Să lucrezi la sudarea interioară a tamburilor stației de difuzie nu este un lucru ușor. O poate spune oricine ar vedea acum uriașele agregate. Sudorul Toma Vasilescu a dovedit că totuși, atunci cînd există voință și mai ales pricepere, cele mai grele lucruri se pot înfăptui. Dar acesta nu e unicul exemplu. Brigada de fierari betoniști a lui Ioan Poacă de pildă, execută ultimele armături sus la cota 24 a termocentralei. Aici ca și în hala principală, la uscătoria de borhot sau la stația de var, prefutindeni pe șantierul noii construcții se desfășoară o adevărată bătălie. Bătălia pentru a da în probă la sfîrșitul acestui an noua fabrică de zahăr. Alături de tehnicienii noștri au venit să lucreze, și să supravegheze lucrările de montaj ale utilajului, zeci de specialiști din Republica Democrată Germană.

★

Au trecut cîțiva ani de cînd la mesele lor ingineri și proiectanți romîni stabileau cu precizie cum vor arăta clădirile măreței fabrici, au trecut cîțiva ani de cînd pe adresa șantierului de la Podari au început să sosească primele aparate, instalații de mare productivitate, utilajul noii construcții purtînd marca fabricii de mașini din Halle.

Într-un viitor apropiat ceea ce cu trei ani în urmă era abia proiectat, va deveni realitate. Fabrica de zahăr Livezi din comuna Podari va produce. O nouă unitate de industrie alimentară va însemna în același timp mai multe bunuri alimentare, spre bunăstarea întregului popor.

CL. RĂDULESCU

Vînd statului surplusul de cereale

AIUD (de la corespondentul nostru). — Membrii gospodăriei agricole „Libertatea" din comuna Cistelul de Mureș, raionul Aiud, au hotărît să vîndă statului produse din surplusul lor.

Zilele trecute, colectiviștii au valorificat prin cooperativă peste 1000 kg. grîu, urmînd ca în zilele următoare să valorifice și alte cantități de cereale.

★

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Urmînd pilda numeroaselor gospodării colective din regiunea Oradea, care au hotărît să vîndă statului surplusul lor de cereale, membrii întovărășirii din satul Cheresig, raionul Oradea, au lansat zilele acestea o chemare către toate întovărășirile din cuprinsul regiunii, în care se arată că, în adunarea generală ce a avut loc recent, membrii acestei întovărășiri au hotărît să vîndă statului o cantitate de 3 vagoane porumb.

La această chemare s-au alăturat de îndată și membrii întovărășirilor din Arpășel și Salonta, care de asemenea vor vinde statului zilele acestea cîte un vagon de porumb.

În afară de aceste cantități, numeroși întovărășiți s-au hotărît ca din produsele obținute anul acesta, o cantitate de cereale s-o vîndă statului. Printre aceștia se găsește și Alexandru Tomuță din satul Cheresig, care a și vîndut statului 1.200 kg. porumb, precum și întovărășitul Horvath Mihai din Arpășel, care de asemenea a vîndut statului din producția obținută anul acesta 900 kg. porumb.

Luna prieteniei romîno-sovietice

MUZICA LUI GEORGE ENESCU LA MOSCOVA

I. Martinov
Critic muzical

În toamna acestui an, opinia publică din Moscova a sărbătorit cea de a 75-a aniversare de la nașterea remarcabilului muzician romîn George Enescu. Pentru a marca acest eveniment, Asociația unională pentru legăturile culturale cu străinătatea a organizat o seară festivă a muzicii românești la care au participat numeroși oameni de artă. Zilele trecute iubitorii de muzică din Moscova s-au adunat în marea Sală a Conservatorului din Moscova pentru a asculta muzica lui George Enescu, compozitorul a cărui operă se bucură și în țara noastră de o mare popularitate.

Orchestra simfonică a radiodifuziunii sovietice, dirijată de Aleksandr Gauk, a interpretat Simfonia I-a de George Enescu. Această lucrare a mai fost executată în repetate rînduri în cadrul emisiunilor posturilor de radio sovietice, stîrnind un viu interes în rîndurile acelora care obișnuiesc să-și petrecă orele libere lîngă aparatele de radio. Și de data aceasta în sala de concert, Simfonia I-a a trezit aceleași simțăminte calde. Pentru iubitorii de muzică din Țara Sovietică, Simfonia I-a este una din paginile muzicale care emoționează, captivează, stîrnind dorința de a o asculta nu numai odată. În programul acelei seri a figurat și Rapsodia I-a a lui George Enescu — o strălucită fantezie orchestrală pe teme ale unor cîntece și dansuri populare românești, o lucrare plină de lumină și dinamism, care impresionează prin bogăția de culori și nuanțe. Moscoviții cunosc bine această lucrare care a fost executată în capitala sovietică sub conducerea chiar a autorului ei. Lucrarea a avut un deosebit succes, constituind o încheiere demnă a acestei manifestări muzicale.

Programul concertului din seara zilei de 4 octombrie a cuprins și lucrări aparținînd unor compozitori romîni contemporani — Matei Socor și Ludovic Feldman. Lucrările acestor muzicieni ne-au arătat că tradițiile lui George Enescu, compozitorul care și-a consacrat toate forțele și geniul său artei naționale, capătă o continuă dezvoltare și în zilele noastre. Pe calea făurită de George Enescu și de alți maeștri ai muzicii românești din trecut, pășește acum o nouă generație de compozitori. Această generație se distinge printr-o bogăție de individualități creatoare. Glasurile lor răsună tot mai puternic și noi le ascultăm cu profund interes și cu o deosebită simpatie.

În ce privește celelalte lucrări muzicale românești incluse în programul concertului, una dintre ele — poemul simfonic „Mama" de Matei Socor, este de mult cunoscută publicului sovietic din diferite concerte și din emisiunile radiofonice.

De data aceasta poemul a fost primit la fel de cald, fapt la care a contribuit excelenta interpretare a părții vocale de către cîntăreața Lidia Melnicova. Concertul pentru flaut și orchestră al lui Ludovic Feldman interpretat de tînărul și talentatul artist Aleksandr Korneev cu o virtuoasă finalitate și eleganță a constituit o audiție nouă pentru moscoviți. Și această lucrare s-a bucurat de succes atît în rîndul auditoriului cît și în rîndurile personalului orchestrei care a cîntat în această seară cu o deosebită căldură și măestrie.

Concertul a lăsat o bună impresie publicului nu numai pentru că a fost interesant în privința programului dar și prin nivelul interpretării. Pentru noi, specialiști în domeniul muzicii, a fost deosebit de îmbucurătoare constatarea că muzica românească devine tot mai cunoscută în Uniunea Sovietică, bucurîndu-se de tot mai multă prețuire. Lucrul acesta îl confirmă numeroase fapte din ultima vreme și în primul rînd invariabilul succes al tuturor concertelor românești, fie că este vorba de manifestări ale artiștilor noștri fie de cele ale oaspeților din Republica Populară Română.

Aniversînd pe unul din cei mai mari muzicieni ai epocii noastre — George Enescu — nu putem să nu ne amintim de faptul că el a fost un prieten al artei și al țării noastre. Opinia publică din Moscova păstrează vie în amintirea ei vizita lui Enescu în 1946, remarcabilele sale concerte, contribuția sa la aceste manifestări în calitate de compozitor, dirijor, violonist și pianist. Cunoscîndu-l pe Enescu noi am văzut în persoana sa întruchiparea vie a forțelor creatoare ale poporului romîn, întruchiparea năzuințelor sale muzicale. Noi l-am cunoscut și ca om plin de atenție și grijă față de tot ce ținea de domeniul artei și care trezeau în el o însuflețire cu adevărat tinerească. Am constatat la Enescu și cel mai viu și sincer interes pentru arta sovietică.

Iată de ce a 75-a aniversare a nașterii lui George Enescu a constituit un important eveniment în viața muzicală a Moscovei. Aniversîndu-l pe Enescu am cinstit pe un artist apropiat și scump, pe unul dintre acei care prin munca lor creatoare au îmbogățit tezaurul artei poporului frate romîn. Muzica lui George Enescu a trezit din nou sentimentul de admirație pentru talentul compozitorului care a creat-o.

Cinstirea memoriei lui George Enescu în capitala Uniunii Sovietice a constituit o manifestare nouă a strînselor legături culturale în creștere dintre popoarele Romîniei și Uniunii Sovietice. Ea a însemnat în același timp o adevărată sărbătoare a artei însuflețite de idealuri măreațe, a artei care apropie popoarele și care ajută la o mai profundă înțelegere între oameni. Iată impresiile care m-au stăpînit părăsind marea Sală a Conservatorului unde a răsunat muzica compozitorilor romîni.

Sîntem în zilele sărbătoririi tradiționalei Luni a Prieteniei Romîno-Sovietice. Vreau să folosesc amabilitatea ziarului „Romînia liberă" care mi-a solicitat această colaborare și să transmit prin intermediul său un călduros salut tuturor prietenilor romîni încredințîndu-i că întîlnirile noastre rămîn pentru mine scumpe amintiri. Urez prosperitate continuă minunatei țări, Republica Populară Română pe care am cunoscut-o. Sub soarele ei să înflorească florile prieteniei noastre!

GOSPODARI AI TREBURILOR OBȘTEȘTI DIN REGIUNEA CONSTANȚA

Ing. N. IONESCU

Vicepreședintele comitetului executiv regional este cunoscut și stimat în întreaga regiune. De cea mai mare popularitate se bucură de sigur în comunele Casimcea și Rahman, al căror locuitori l-au ales deputat în circumscripția regională nr. 36. Cu sprijinul său s-a dat în folosință un cămin cultural în satul Corugea, a fost reparat drumul Casimcea-Corugea, și s-a refăcut podul peste pîrîul Casimcea.

TRIFAN TROFIMOV

Pescar brigadier, venit pe întreg litoralul Mării Negre. Meseria sa îl obligă să fie multe zile în șir departe de orașul Constanța. De fiecare dată cînd se întoarce din larg, el găsește timp să se ocupe de buna gospodărire a circumscripției electorale regionale nr. 6. El a contribuit în mare măsură la lucrările gospodărești înfăptuite în cartierul Ana Dolchiol, printre care se numără extinderea rețelei de radioficare, amenajarea unui pod pe strada Trandafirilor și repararea a numeroase străzi.

LUCREȚIA ILINCA

Muncitoare fruntașă la gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din Palazul Mare, deputată în circumscripția regională nr. 56. Comunele Valea Neagră și Năvodari, care alcătuiesc această circumscripție, sînt fruntașe pe întreaga regiune în muncile agricole, în contribuție în muncă, etc. De asemenea, în ultimul timp au fost realizate o serie de lucrări și construcții obștești.

MIHAI TATOMIRESCU

Destoinic mecanic de locomotivă, și bun gospodar, meritînd pe deplin încrederea care i-au acordat-o cetățenii cartierelor Medeea și Filimon Sîrbu din orașul Constanța care l-au ales deputat în circumscripția electorală regională nr. 11. Împreună cu alți deputați, el a contribuit la multe realizări în circumscripția sa electorală și anume: repararea a aproape 20 de străzi, extinderea rețelei electrice pe o lungime de 3160 m., deschiderea unui chioșc pentru distribuirea petrolului, a unui centru „Aprozar", etc.

Desene de BEKA RIND

Pe marginea activității organizatorice a comitetelor executive

Legătura comitetului executiv cu deputații

Leontina Calciu
vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular raional 1 Mai—București

Cei 250 de deputați care alcătuiesc sfatul popular al raionului nostru își desfășoară activitatea în circumscripțiile electorale în care au fost aleși, în cadrul comisiilor permanente constituite pe probleme, cît și în sesiuni. Sînt cunoscuți în raionul nostru deputați fruntași cu inițiativă ca: Mihai Stoica, Tudor Petrov, S. Stănescu, Marin Alexe, Gheorghe Anghelescu și alții, care au întreprins acțiuni frumoase în direcția electrificării, pavării străzilor, măririi suprafețelor spațiilor verzi, amenajării localurilor de școală, etc.

Rezultatele concrete ale acestei munci s-au făcut simțite. Iată doar un exemplu: de unde în raionul 1 Mai existau sute de străzi fără lumină electrică, astăzi electrificarea raionului este complet terminată. Numai în anii 1955 și 1956 s-a introdus iluminatul public pe străzi a căror lungime totalizează mai mult de 130 km.

Inițiativa deputaților trebuie însă stimulată și folosită cu pricepere. De aceea, comitetul executiv al raionului 1 Mai se străduiește să țină o legătură permanentă și cît mai strînsă cu deputații sfatului popular, folosind pentru aceasta diferite forme organizatorice.

În această direcție, un rol deosebit îl au sesiunile sfatului popular. Comitetul nostru executiv, imediat ce s-a fixat data unei sesiuni, constituie un colectiv care să se ocupe de întocmirea raportului ce urmează a fi prezentat cît și de mobilizarea deputaților. Este convocat în același timp biroul comisiei permanente respective, în vederea întocmirii coraportului. Atît raportul cît și coraportul sînt depuse la camera deputatului cu 10 zile înainte de sesiune, astfel ca toți deputații sfatului popular să poată cunoaște materialele ce se vor discuta și să facă propunerile pe care le găsesc de cuviință.

Cei 13 membri ai comitetului executiv iau asupra lor mobilizarea unui număr de deputați, în afara convocărilor scrise ce se trimit în termen legal deputaților. Folosind această metodă, noi am reușit să obținem bune rezultate în direcția organizării sesiunilor.

Deputații sfatului nostru popular prezintă periodic dări de seamă în fața alegătorilor după fiecare sesiune, pentru ca cetățenii să ia cunoștință atît de munca depusă de fiecare deputat, cît și de hotărîrile adoptate în sesiuni. Comitetul executiv se îngrijește ca imediat după ce se ține o sesiune, să pună la dispoziția deputaților copii după hotărîrile adoptate. Aceste întîlniri se bucură de atenția cetățenilor care participă la ele în număr mare și discută temeinic problemele ce interesează circumscripția respectivă. Așa bunăoară, la întîlnirea cetățenilor din circa 63, cu deputata Florica Cumbari, cetățenii au ridicat problema deficiențelor ce se observă la distribuirea laptelui la centrul din piața Tudor Vladimirescu. În urma acestei sesizări, s-au luat măsurile necesare de către secția comercială a comitetului executiv raional.

În ultimul timp s-a folosit în vederea strîngerii legăturilor dintre deputații din raionul nostru și alegătorii lor, o nouă formă: audiențele. Deputații fixează anumite zile și ore în care cetățenii pot sta de vorbă cu ei, chiar în circumscripția respectivă, fără să mai fie nevoiți a se deplasa pînă la sfatul popular. Deputații lămuresc pe loc pe cetățeni în anumite probleme, iar chestiunile mai complicate le supun spre soluționare comitetului executiv. Pînă acum, această metodă de lucru pusă în practică în mod experimental de deputații Tudor Petrov, Niculae Ruse, Ambrozie Colibaba și Gela Vartemberg, a dat bune rezultate.

Pentru întărirea legăturilor comitetului executiv cu deputații, este folosită în bună măsură camera deputatului. În vederea unei bune desfășurări a activității acesteia, s-a constituit un colectiv format din 11 deputați, cîte unul de fiecare comisie permanentă. Acest colectiv se îngrijește de organizarea schimburilor de experiență între comisiile permanente și deputați, de organizarea de conferințe în legătură cu munca deputatului, de editarea unei gazete de perete, etc.

O nouă formă de activitate a camerei deputatului o constituie organizarea „Zilei deputatului". În cadrul „Zilei deputatului", ce se ține odată pe lună, se prezintă sarcinile imediate ale comitetului executiv și diferite hotărîri ale partidului și guvernului.

Deși s-au obținut pînă acum rezultate de seamă, în direcția strîngerii legăturilor cu deputații, comitetul executiv n-a ajuns încă la atragerea tuturor deputaților la acțiunile pe care le desfășoară. Pentru aceasta, ne propunem să trecem la organizarea unor mici grupuri de deputați activi care să stea de vorbă cu deputații care au dat dovadă de delăsare în muncă și să-i determine să iasă din starea lor de pasivitate pentru a corespunde încrederii arătate de cetățeni. Bunele rezultate obținute de unii deputați le vom generaliza prin organizarea de adunări pentru dări de seamă ale deputaților fruntași la care să participe și deputați cu rezultate mai slabe. În același timp, vom extinde schimbul de experiență între deputații din raionul nostru, cît și cele cu deputații din alte raioane ale Capitalei.

Toate acestea în scopul de a îmbunătăți neîncetat legătura cu deputații pentru a putea atrage astfel din ce în ce mai mulți cetățeni la opera de gospodărire și înfrumusețare a raionului nostru.

Cititorii ne sesizează

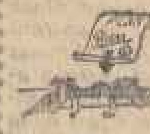

Una din lucrările noi care s-au terminat în anul 1954 în orașul Bacău, a fost și construcția podului de beton peste Bistrița. Din cauză însă că lucrarea de suprastructură a podului nu corespundea prescripțiunilor, acesta a început să se deniveleze dînd loc la formarea unor gropi. Și iată că numai după șase luni de exploatare, acest pod care face legătura cu orașul Bîrlad, Roman și alte comune, a devenit inutilizabil — ne scrie cititorul C. Mărgineanu.

Se impune ca de urgență să se refacă în întregime stratul de uzură a podului și în același timp să fie trași la răspundere cei ce au executat în mod superficial această lucrare.

*

Locuiesc într-un cartier mărginaș al Capitalei, pe întrarea Poenii — ne scrie cititorul Ion Dumitru, cartier care a fost electrificat anul trecut. Odată cu aprinderea becurilor pe strada noastră, s-a aprins și speranța că nu va trece mult și fiecare casă va avea lumină electrică. Lucrurile însă merg mai greu decît s-ar părea. Din lipsa unui fir electric care trebuie instalat nu se pot face legăturile în locuințe. Adresîndu-ne sfatului popular raional Nicolae Bălcescu, acesta a promis că se vor face instalațiile necesare în cinstea zilei de 1 Mai 1956. Am așteptat cu emoție sosirea acestei zile dar firul nu s-a tras. Sezisînd din nou, promisiunile de astă dată au fost pentru ziua de 23 August care a trecut de asemenea fără să se facă nimic. Sezisînd pe această cale poate se vor lua măsuri concrete.

*

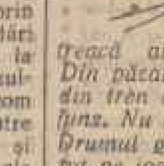

Cîmpulung Muscel este un oraș străjuit de munți. Natura înconjurătoare atrage vara și iarna mulțime de vizitatori care vin să-și petreacă aici concediul de odihnă. Din păcate însă, chiar la coborîrea din tren ei se izbesc de un neajuns. Nu au mijloc de locomoție: Drumul gară-centru trebuie străbătut pe jos, lucru greu deoarece distanța este mare.

Ar fi timpul — ne scrie cititorul Grigore Oprescu — ca sfatul popular orășenesc — să facă eforturi și să asigure deservirea orașului cu cîteva autobuze. În felul acesta s-ar veni și în ajutorul localnicilor care sînt nevoiți să circule pe jos distanțe apreciabile pentru a-și rezolva treburile.

Crearea și dezvoltarea fondului obștesc, mijloc de întărire și dezvoltare a întovărășirii agricole

În toamna anului 1952, 27 familii de țărani muncitori din satul Fîntîna Banului, raionul Cujmir, și-au unit o suprafață de 33 ha. de pămînt, alcătuind „Întovărășirea agricolă „Horia, Cloșca și Crișan". Au trecut 4 ani de atunci, patru ani de muncă plină de roade. Lucrînd pămîntul cu mașinile și tractoarele statului, aplicînd metode agrotehnice înaintate, întovărășiții din Fîntîna Banului au obținut an de an recolte tot mai îmbelșugate. La aceasta a contribuit în mare măsură și faptul că, încă din primul an, membrii întovărășirii au hotărît să execute toate muncile în comun. Anul trecut bunăoară, de pe cele 45 ha. însămînțate cu porumb, întovărășiții au obținut o producție medie de peste 4.000 kg. știuleți la hectar, iar la grîu au obținut un spor de peste 500 kg. la hectar față de producția medie obținută de ceilalți țărani muncitori care continuau să lucreze pe fîșiile lor înguste de pămînt. Și anul acesta, cu tot timpul nefavorabil — o parte din tarlalele întovărășirii au fost bătute de grindină — întovărășiții din Fîntîna Banului au obținut de pe cele 49 ha. însămînțate cu grîu o producție medie de 1.100 kg. la hectar, iar la porumb producția trece de 2.000 kg. la hectar. Aceste succese au făcut ca rîndurile întovărășiților să crească de la an la an, tot mai mulți fiind țărani muncitori care s-au convins de avantajele muncii unite. Numai anul acesta, în întovărășirea agricolă „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Fîntîna Banului s-au înscris 50 noi familii de țărani muncitori. La această dată întovărășirea cuprinde o suprafață de 150 ha. pămînt numărînd 127 membri.

Pentru ca rezultatele muncii lor să fie mai rodnice, chiar din cel de al doilea an de muncă în comun, întovărășiții au hotărît să-și creeze un fond de bază care să ducă la întărirea și dezvoltarea întovărășirii lor. În acest scop, în anul 1954 adunarea generală a hotărît să rezerve din producția obținută pe terenurile întovărășirii o cantitate de 600 kg. floarea-soarelui, prin valorificarea căreia s-au pus bazele fondului obștesc al întovărășirii. În anul următor întovărășiții au destinat sporirii fondului lor de bază o cantitate de 800 kg. de grîu și 600 kg. de porumb, care de asemenea au fost valorificate, sumele rezultate fiind depuse la C.E.C. Totodată, întovărășiții au contractat la Banca Agricolă un împrumut de 17.700 lei, din care și-au cumpărat o secerătoare simplă și două semănători de cereale. Desigur că folosind aceste mașini, proprietate obștească, membrii întovărășirii au reușit să execute la timp muncile de însămînțare și recoltare a păioaselor ceea ce a contribuit la obținerea unor recolte sporite. Cu prilejul concursului agricol ce a avut loc anul trecut, întovărășiții din Fîntîna Banului au primit drept premiu pentru recoltele mari obținute pe tarlalele lor două prășitori și o batoză de porumb. Acestea s-au adăugat fondului de bază, sporind astfel averea obștească a întovărășiților. Pentru adăpostirea mașinilor și utilajului agricol, proprietate obștească, membrii întovărășirii vor construi după terminarea recoltării culturilor de toamnă o remiză încăpătoare.

Și anul acesta, adunarea generală a întovărășiților din Fîntîna Banului a hotărît să sporească fondul de bază, destinînd acestui scop o anumită cotă din producția obținută pe terenurile întovărășirii. Astfel întovărășiții au destinat pentru sporirea fondului de bază o cantitate de 500 kg. grîu, 50 kg. orz și 1.000 kg. porumb. Sumele rezultate din valorificarea acestor produse și care se vor adăuga fondului de bază, vor fi folosite de întovărășiți pentru cumpărarea de animale și noi utilaje agricole. Pentru a-și crea și alte izvoare de venituri, întovărășiții din Fîntîna Banului au hotărît să pună bazele unui sector zootehnic. Pentru început ei și-au pus în plan ca la punctul „Balta dintre vii" să amenajeze o crescătorie de rațe. În anii care vor urma, ei vor înființa și alte crescătorii de păsări și animale care le vor aduce însemnate venituri bănești. De asemenea întovărășiții au hotărît să înființeze un atelier de fierărie și unul de lemnărie, unde își vor repara întreg utilajul agricol. Ele vor fi deservite de meseriași pricepuți, membri ai întovărășirii, cum e fierarul Florea Iorga sau lemnarul Gheorghe Iorga. În ateliere vor putea fi executate diferite lucrări și la alți țărani muncitori din sat, sporindu-se în felul acesta veniturile întovărășirii.

Îndreptîndu-și atenția spre sporirea continuă a avutului obștesc, întovărășiții din satul Fîntîna Banului vor face din întovărășirea lor o unitate puternică și rentabilă, care să le asigure venituri din ce în ce mai mari. Prin aceasta ei vor crea condiții pentru dezvoltarea întovărășirii lor spre forme mai înalte de cooperare în producția agricolă.

CONST. AZOIȚII
Corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Craiova

SPITAL PENTRU MINERI

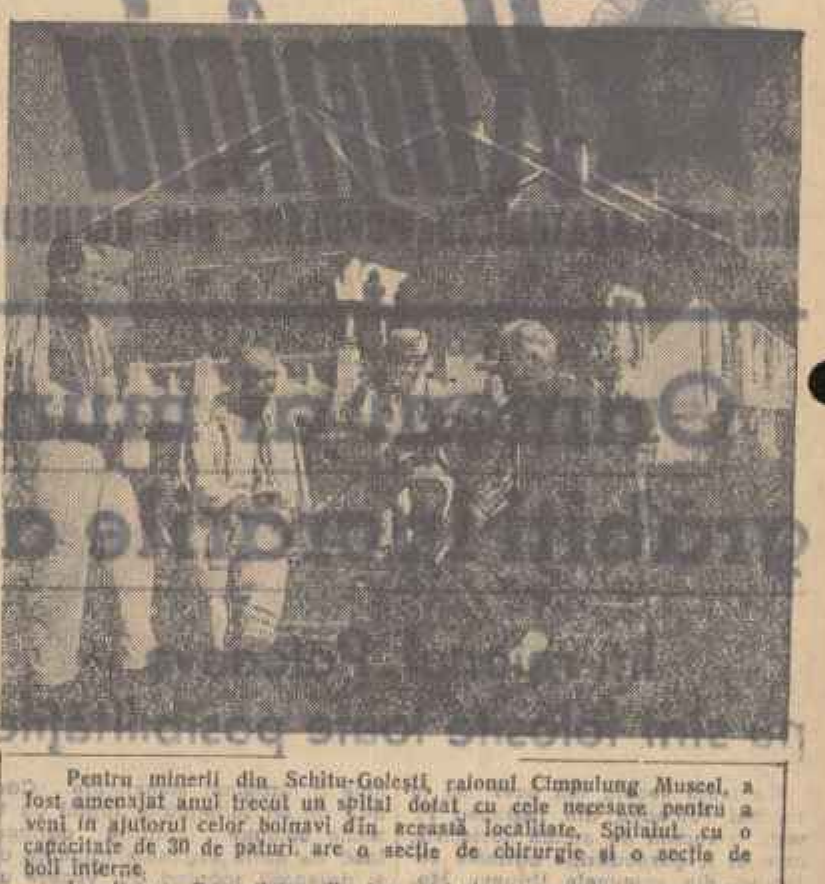

Pentru minerii din Schitu-Golești, raionul Cîmpulung Muscel, a fost amenajat anul trecut un spital dotat cu cele necesare pentru a veni în ajutorul celor bolnavi din această localitate. Spitalul, cu o capacitate de 30 de paturi, are o secție de chirurgie și o secție de boli interne.

În clișeu: Pe pajiștea din fața spitalului, minerii Evangbelide Nicolae, Apostol Ghizdăvăț și Ghinea Ioan spitalizați aci, stau de vorbă cu sora Bădulescu.

Foto: NICU VASILE

NOTĂ

Șopronul cultural

Am vrut să scriu un reportaj care să constituie un schimb de experiență pentru echipele culturale. Am ales — după cum era normal — o brigadă artistică premiată. Totuși brigada artistică de agitație din comuna Dragodănești distinsă cu premiul I la cel de-al IV-lea concurs și cu premiul II la cel de-al treilea concurs, la ea acasă nu mai e aceeași cu cea de pe scena Teatrului C.C.S. din București. Să vedeți „cum devine cazul".

Am ajuns în comuna de pe malul Dîmboviței cîteva ore după prînz. La sfatul popular era doar omul de serviciu care răspundea prompt și invariabil celor ce-l întrebau:

— E toți pe teren.

Văzînd că umbrele serii se apropie, am întrebat „cerberul" sfatului popular încotro e căminul cultural.

— Nu știu nici eu — mi-a răspuns. Crezînd că e nou sau că n-a înțeles întrebarea mea, am cerut să mă îndrume la brigada artistică. Omul de serviciu îmi dădu de astă-dată un răspuns și mai sibilin.

— Dacă aveați noroc să fie cald, l-ați fi găsit ușor, ici, sub nucul cel bătrîn, dar cu frigul ăsta, trebuie să fie „la șopron". Mirat că nu cunosc nici măcar drumul spre „șopron" se duse s-o cheme pe „doamna Georgica". Am aflat apoi că „doamna Georgica" (în buletinul populației Georgica Nițescu) este în state directoarea căminului cultural, iar în realitate responsabila unei sărmane magazii de lemn.

Stînd de vorbă cu „doamna Georgica" sau, mai bine zis, căutînd împreună cu ea prin diverse sertare, camere și dulapuri datele necesare (instructorul brigăzii fiind plecat în concediu) am văzut că... propunerea din plan nu se potrivea cu situația de pe teren.

În programul brigăzii prezentat la București fusese o seamă de aspecte critice. Ca într-un film oprit în loc (prea mult timp) în comuna Dragodănești lipsurile sînt și acum intacte.

Cei criticați după ce s-au năcăjit puțin la început, au găsit cu cale că cea mai bună „răzbunare" e... să nu se îndrepte. Doctorul consultă și azi numai dacă-și primește „ploconul", felinare pe ulițele Dragodăneștilor tot nu sînt, la sfatul popular nu găsești decît cu mare greutate pe cineva (e doar perioada fulcii!), colectivul gazetei de perete nu activează de loc, iar repetițiile echipei artistice se fac tot (cum spune brigada) „la umbra nucului bătrîn" — cînd e cald — sau în șopronul din curtea M.A.T. — cînd plouă.

Cînd în comuna Dragodănești s-a aflat vestea că și anul acesta brigada a fost premiată, bucuria, zice-se, a fost mare. Dar rezultatul concret al acestei bucurii nu s-a văzut. Premiile primite la ambele concursuri (patefon, ghitară, acordeon, vioară, aparat de proiecție, etc.) stau nefolosite în diverse unghere și dulapuri. Însă sfatul popular comunal și secția culturală raională se mîndresc că brigada din Dragodănești e de două ori laureată!

Oare scopul pentru care au fost inițiate concursurile echipelor artistice de amatori a fost doar gîdilarea vanității forurilor răsaminttite? Oare activitatea artistică se duce numai pentru obținerea unor premii — care și acelea să rămînă nefolosite — sau de dragul concursului?

Este de neîngăduit ca o comună în care s-au găsit localuri pentru M.A.T., cooperativă, dispensar, casă de nașteri (și este foarte bine că s-au găsit), pentru munca culturală artistică să se pună la dispoziție o magazie de lemn.

Organele locale, comunale și raionale, sînt datoare să și sprijine munca culturală, nu numai să se mîndrească cu ea, deși n-au nici un merit.

GABRIELA BUCUR

Vizita unor conducători ai cultului adventist din R. P. Ungară

Acad. prof. Constantinescu-Iași, ministrul Cultelor a primit miercuri pe pastorul Janos Pechlor, președintele Uniunii comunităților adventiste din Republica Populară Ungară, însoțit de pastorii Denes Zorko și Iuliu Toth.

Oaspeții s-au interesat de situația cultului adventist din țara noastră.

Muzeul prof. dr. Victor Babeș

Cu prilejul comemorării a 30 de ani de la moartea savantului romîn cu renume mondial, prof. dr. Victor Babeș (19 octombrie), sfatul popular al Capitalei va deschide în strada Andrei Mureșanu nr. 14 A, Muzeul prof. dr. Victor Babeș. Aici vor fi expuse panouri cu fotografii, texte, etc., cu aspecte din viața și activitatea marelui om de știință. De asemenea vor mai fi expuse diverse obiecte, documente, mobilier, ce au aparținut profesorului dr. V. Babeș.

Totodată bulevardul Ardealului din Capitală va primi numele de b-dul prof. dr. Victor Babeș.

Educație sanitară prin filme

BACĂU (de la corespondentul nostru). O dată cu seara pe peretele expoziției deschisă în orașul Bacău de casa regională de educație sanitară, se instalează un ecran, apoi începe proiecția unor filme de scurt metraj destinate apărării sănătății.

La îndemîna oricărui trecător, filmele se bucură de multă atenție din partea cetățenilor orașului.

Expoziția Walt Whitman

În primele zile ale lunii noiembrie, sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea se va deschide în București la Pavilionul I.R.R.C.S. din B-dul Magheru o expoziție închinată lui Walt Whitman cel mai mare poet al Americii și unul din clasicii de frunte ai literaturii mondiale din veacul trecut.

Expoziția va oferi la îndemîna vizitatorilor exponate care au fost puse la dispoziția țării noastre de către biblioteca Congresului din S.U.A. și de către d. Charles Feinberg din orașul Detroit, cunoscut colecționar al operei lui Walt Whitman.

Expoziția constă din cărți, manuscrise, texte originale, fotoreproduceri de olografe, fotografii din viața marelui poet democrat american.

În scopul bunei aprovizionări a populației

ORADEA (de la corespondentul nostru). Rețeaua unităților de desfacere a produselor industriale și alimentare a cunoscut în ultimii doi ani o dezvoltare simțitoare în orașele și satele regiunii Oradea. În acest timp, în cuprinsul regiunii au luat ființă peste 280 de noi unități de desfacere, aparținînd organizațiilor comerciale de stat și cooperatiste. Numai în cursul anului acesta, în regiune au fost deschise 118 unități, dintre care în mediul rural 14 magazine alimentare și 23 magazine mixte. O dată cu lărgirea rețelei comerciale a crescut simțitor volumul mărfurilor distribuite populației.

Printre unitățile noi deschise se află și elegantul bufet „Expres" din Oradea, magazinul „Confecția" tot din Oradea, magazinul „Universal" din Ineu, precum și restaurantul din Vașcău.

CRONICA TEATRALĂ

„Steaua fără nume" de M. Sebastian

Teatrul Național „I. L. Caragiale"

Cred că se aflau în sala premierei mulți tineri sub douăzecișicinci de ani, aproape sau cu totul neștiutori de moartea autorului, care n-au tresărit mai puțin la ideea poezia și replica piesei, decît cei ce l-au cunoscut pe Sebastian și au schimbat cu el cuvinte de prietenie și dragoste (ca cel ce semnează aceste rînduri), chiar în ajunul nemernicului atentat al hazardului. Toți am putut verifica, mai cu seamă, că omul ucis în plină tinerețe, scriitorul fecund cu mintea vie și sufletul mare, putea năzui la realizări majore și justifica astfel multe din speranțele epocii atît de nobil ambițioasă care a început tocmai în momentul dispariției sale. Nu încape îndoială că Sebastian ar fi evoluat rapid și s-ar fi înălțat într-o spirală din ce în ce mai largă spre o problematică literară pe care ceea ce ne-a rămas de la el abia o presimte.

Steaua fără nume, este o comedie sentimentală și simbolică, plină de inteligență, de observație fină, de amărăciune și de umor. Mult mai mult decît Jocul de-a vacanța și tot atît de mult ca și Ultima oră, ea îngăduie cîntărirea sigură a tuturor calităților ca și a tuturor insuficiențelor artei lui Sebastian. Printre calități trebuie neapărat enumerate simpatia pentru puritatea sufletească și elanul creator al gîndirii, înțelegerea dramei intelectualului izolat într-o societate rapace, săracă sufletește și indiferentă la cultură, disprețul față de forța banului și de tipul social care o încarnează, demascarea imoralității vieții publice dominată de burghezia dintre cele două războaie. La toate acestea trebuie adăogată o remarcabilă capacitate de a insufla poezie, o poezie fină și discretă, dar nu mai puțin capabilă de a transfigura oamenii, și care, împreună cu umorul său, la fel de reținut creează eroilor un nimb amestecat de comic și duios, destul de rar, în teatrul romînesc modern. Datorită spiritului său sever și de o autentică elevație, tot ceea ce Sebastian a scris pentru teatru se caracterizează prin sobrietate (chiar și laturile satiric-pamfletiste din „Ultima oră"), prin căutarea unei note grave și de sonoritate egală, prin evitarea oricărei cruzimi naturaliste și a tuturor bulevardismelor care, pe atunci, își croiau cu facilitate drum pe scena noastră: deși toate comediile lui, comedii în primul rînd de sentiment, se leagă și se dezleagă prin iubire, opera are totuși un aer de puritate absolută, de sete a dragostei ideale, de condamnare implicită a senzualității și frivolității care, și ea, este rară în literatura acelei epoci foarte amatoare de instinct. Aceasta, unită cu faptul că teatrul lui Sebastian — spre deosebire de proza lui epică și de opera gazetărească, — ocolește dinamica esențială a vieții sociale, are ca efect o anumită rarefiere a atmosferei sufletești, un fel de vag oniric în care eroii lui se scaldă cu ochii oarecum închiși. Dar acceptînd limitele orientării realiste a unui tînăr scriitor din nenorocita epocă 1925—1945 purificarea erotismului, încadrarea lui între aspirațiunile sublime ale spiritului, trebuie considerate ca un element foarte pozitiv al teatrului lui Sebastian.

Sînt, după cum am spus, în teatrul lui Sebastian, și insuficiențe. Nu e vorba de faptul că piesele lui ignoră caracterul real, cauza profundă a dramei intelectualului în epoca aceea care a fost și a lui Sebastian. Nimeni nu poate fi atît de stupid încît să-i ceară, peste anii revelației revoluționare, și mai ales peste mormînt, o gîndire și un criteriu filozofic pe care cei mai mulți, atunci, nu l-au avut, cu atît mai mult cu cît rezultă limpede din activitatea ultimilor doi, trei ani ai scurtei sale vieți, că Sebastian, cel dintîi, le-ar fi adoptat cu pasiune. E vorba de faptul, că ideile pieselor sale sînt nu în urma poziției celei mai înaintate a realismului, dar în urma chiar a propriei lui poziții de prozator și gazetar. Eroii lui Sebastian, și ar trebui spus eroul lui Sebastian, căci, în alb sau în negru, este unul și același în toate comediile sale, sînt în contradicție și în negație cu Sebastian însuși. Ei trăiesc mult mai în afară de viață decît trăia Sebastian (care, ca gazetar, avocat, și element activ al mișcării intelectuale a generației sale, a pătruns destul de adînc în miezul fierbinte al vieții), și în realitate trăiesc cu totul în afară de viață. Sînt niște pure ipoteze ale adolescenței, ale celui mai falacios romantism de copilărie, cînd lumea ideilor se desparte de lumea vieții, constituind insula ispititoare a refugiului în singurătate absolută. Chiar în epoca în care societatea jignea prin toate manifestările puritatea sufletului și libera dezvoltare a gîndirii, prelungirea unui asemenea romantism ducea la osificare, acreală și sterilitate. Pe un asemenea savant (de tipul Miroiu sau Andronic), rupt cu desăvîrșire de viață și nu numai de datoriile vieții dar chiar de voluptățile ei, Anatole France îl numește „un sot, non pas en trois lettres mais en douze volumes". Miroiu din „Steaua fără nume", nu încape încă în definiția lui Anatole France, căci Sebastian ni-l prezintă în clipa de poezie, prospețime și forță a tinereții, dar el se îndreaptă în mod inevitabil într-acolo. Și dovada ne-o furnizează Alexandru Andronic, din „Ultima oră", care începe să devină, prin ignorarea totală a vieții, francamente comic, fără ca destinul lui să se mai poată explica prin acțiunea provinciei, așa cum ne sugerează, — nu numai pentru ea dar și pentru Miroiu, — domnișoara Cucu din „Steaua fără nume". Cel ce privește în perspectiva vieții și a timpului ar face o eroare stabilind o diferență esențială între Miroiu și domnișoara Cucu, sau Udrea, sau eleva de școală din „Steaua fără nume": în ciuda deosebirilor de stil, caracterul preocupărilor tuturor acestora este maniacal, și aceasta nu se poate explica numai prin acțiunea provincialismului, căci provincialismul, fenomen tipic capitalist, trebuia altfel explicat de un scriitor modern ca Sebastian. Eroarea teatrului lui Sebastian stă deci în acest personaj central a cărui ruptură de mediu este pur și simplu ruptură de viață, și care are în consecință un caracter destul de sumar, un mănunchi de reacțiuni puține și lesne previzibile. Capacitatea sufletească a acestui om fiind foarte redusă (în ciuda poeziei care se degajă la Miroiu din cercetarea astrelor și din muzica sferelor, și în ciuda prestigiului pe care-l dă lui Andronic marea lui erudiție), comediile lui Sebastian au o anumită monotonie, un anumit schematism care nu poate scăpa observației: apariție intempestivă a femeii în universul acestui ermit, seducțiune reciprocă prin saltul în afară de viață (în „Steaua fără nume" și în „Ultima oră" avem scene absolut identice: așezarea celor doi eroi la masa de lucru și absorbirea emoționată în hartă: fugă în spațiu în „Steaua", fugă în timp în „Ultima oră"), confruntare a eroului din lună cu eroul prozaic, eroul de pe pămînt (Grig, sau Bucșan), înfrîngere sigură a celui dintîi. Căci nu se poate vorbi de victoria lui Andronic în „Ultima oră", care este în esență, și aceasta se vede mai ales în final, o farsă, la care eroul asistă inconștient pînă în ultima clipă. Un alt efect al aceleeași cauze, este că teatrul lui Sebastian nu ajunge la conflict și acțiune dramatică propriu zise, el întemeindu-se pe o opoziție de caractere fundamentale (Miroiu-Grig, sau Andronic-Bucșan), dar pe care pasivitatea eroului luminos o lipsește în general de dinamism. „Steaua fără nume" ca și „Ultima oră" sînt comedii lipsite de acțiune, cu un conflict dramatic aparent, născut numai dintr-o opoziție fundamentală de tipuri, și prin aceasta ele stau fără îndoială sub semnul unei anumite categorii a teatrului francez dintre cele două războaie. În care, sub forma unui amabil scepticism și a unei melancolii ușor-amăruie, ni s-a înfățișat un tip de om cu psihologie și aspirații de adolescent, reprezentînd refuzul vieții sociale. Influența acestui gen se face simțită în comediile lui Sebastian și într-o altă direcție, și anume aceea a lipsei de caracter național a oamenilor: acești profesori, acești capitaliști, acești mondeni, aceste femei cu aspirația dragostei absolute, nu prea au un caracter romînesc specific: ei sînt de peste tot și de oriunde, și faptul se simte cu toate că Sebastian realizează caracterul național prin elemente de pitoresc sau prin localizarea ce rezultă din nume proprii (de oameni, de localități, de străzi, de ziare, etc.).

Cu aceste rezerve formulate în fugă, dar care explică un anumit abur desuet pe care l-am simțit degajîndu-se de la ridicarea cortinei, „Steaua fără nume" rămîne totuși o piesă care se susține și va dura, prin armonie, bună calitate literară, poezie și aspirații nobile, printr-un farmec melancolic neprecizat dar care cuprinde și îngăduie cel mai mult interpretări mai largi și mai adînci, prin tipuri de oameni pitorești și prin scene de mare și autentică emoție. Este, după părerea noastră, o piesă mai bună decît „Ultima oră", din care nu reiese decît șarja presei burgheze sclavă a marelui capital, și figura sintetică, poate prea sintetică, a lui Bucșan.

Reprezentarea ei însă nu a servit-o, căci regizorul Sică Alexandrescu, a pulverizat-o pur și simplu descompunînd-o în acte, în scene, în replici și în gesturi, și încercînd să stoarcă din fiecare un maximum de lacrimă sau de rîs. Prin aceasta el a făcut să dispară unitatea poetică a piesei, și să se piardă acel fir al ideii principale care este că dragostea, ca proiecțiune a visului și ca sete a absolutului, se prăbușește sub lovitura plată a mentalității existenței facile, întemeiată pe bani și pe lux. Efectul a fost și mai concret, în sensul că opoziția Miroiu-Grig s-a transformat în conflict direct, acesta din urmă arătîndu-și colții, și părăsind din prima clipă ambiția de a mai reprezenta o lume întreagă și o idee. Regizorul a rupt din unitatea lor incontestabilă pe toți eroii piesei, obligîndu-i să se realizeze autonom și singuri, pentru cît mai mult efect comic, împingîndu-i pe unii pînă la forma de mască (domnișoara Cucu și țăranul din actul I), iar pe alții pînă la acea de bufon (acarul Ichim). Rezultatul a fost că întîlnirea acestor oameni părea întîmplătoare, că ei se ignorau unii pe alții, voind să fie singuri, pentru a-și realiza fiecare toate șansele de partea lor.

Interpreții au luptat cu eroism, și cei care au avut mai multă îndrăzneală, au biruit. E, în primul rînd, cazul lui Radu Beligan, care în rolul acestui Leverrier de provincie, profesorul Marin Miroiu, a fost tot timpul admirabil, și a atins, uneori, perfecțiunea. El pare să fie singurul care a înțeles groaza de ostentativ, de zgomotos, de strident a lui Mihail Sebastian, și prețul pus de acesta pe înlănțuirea fecundă a nuanțelor. Cu o precizie de fizician (și, ca să fim în nota piesei, cu o perspectivă de astro-fizician), el a măsurat fragment cu fragment, particulă cu particulă, conținutul personajului, și l-a realizat deci în adîncime și în amănunt. L-am simțit explorînd rolul pas cu pas, nelăsînd în urma lui nimic, epuizînd fiecare palmă de teren. Aceasta însă n-ar fi fost nimic, dacă în ansamblu n-ar fi izbutit să-i dea acel amestecat nimb, de comic și poezie de care vorbeam mai sus, și cu toate că Radu Beligan (numai din vina lui) ajunge la emoție pe un drum mult mai lung și mai greu decît alții, el a ajuns, și acest efort asupra lui însuși, a îmbogățit rolul, i-a adăugat viață, și l-a ridicat uneori la sfera marei drame. E incontestabil că din punct de vedere actoricesc, anul teatral a început sub semnul lui Radu Beligan, și acest fapt va trebui să constituie pentru el o sarcină grea.

Vai, interpreta principală, valoroasa și eleganta Marietta Deculescu, a fost sub orice așteptare. Dînsa nu a înțeles, și nici regizorul nu a înțeles, că rolul Monei este făcut din două ipostaze: o mondenă artificializată la exces, care trebuie să devină brusc, chiar dacă numai pentru un moment, o femeie simplă, sinceră, spontană, „o clipă", din femeia ideală, o stea. Marietta Deculescu a jucat uniar, nivelator, simplificator la exces. Și trecînd peste această condamnare a conținutului rolului, a jucat cu mijloace sumare de melodramă deși, trebuie să recunoaștem, uneori cu totul neașteptate. De pildă, în primul act, dînsa a jucat, pur și simplu cu un accent străin. Scenele de nervozitate, de exasperare antipatică din același act, au fost luate pur și simplu dintr-un capitol de neurologie, iar exclamația „canalie" adresată șefului gării a fost culmea melodramatismului. În actele doi și trei, a manifestat o totală lipsă de spontaneitate, iar emoția din scena finală a fost simulată, prefabricată de „aventură" pasageră.

Rolurile domnișoarei Cucu (Silvia Dumitrescu-Timică) și „elevei" (Eugenia Popovici), ne-au arătat ce înseamnă tirania regizorului și tiolismul actorului. Aceste două artiste, pline de talent, de inteligență, de umor, au jucat „cu replica", au jucat pentru efect și aceasta a provocat pierderea rolului, primul transformîndu-se în mască, în automatism și dezarticulare de teatru de păpuși (cu excepția ultimei scene, în care talentul actriței a triumfat), cel de al doilea pierzîndu-și frăgezimea și ingenuitatea (vezi scena admirării rochiei Monei și a eleganței lui Grig). Absolut cumplită, fără termen de comparație, a fost interpretarea rolului lui Grig de către actorul C. Bărbulescu. Aci este cazul unei intervenții rapide, radicale, pentru a se repara pe cît posibil totala lipsă de înțelegere și „joc", pentru a se explica unui actor ce înseamnă un personaj antipatic, ce este o sinteză de moravuri, ce efecte are năruirea echilibrului, a armoniei dintre toate tumele unei piese de teatru chiar dacă au alcătuiri psihomorale contrastante. C. Antoniu, în rolul profesorului și compozitorului Udrea, a fost foarte bine, dar fără strălucire. Marcel Anghelescu a ajuns la o atît de extraordinară detașare de rol, încît e greu să mai distingi care este coeficientul specific pe care-l aduce în fiecare piesă; dar jocul său este totdeauna plăcut și limpede.

Gr. Vasiliu-Birlic este un comic irezistibil, chiar atunci cînd rîsul pe care-l stîrnește, și cu care nimeni nu poate lupta, este necugetat: asta pentru actor. Dar este inadmisibil ca o piesă a lui Sebastian să înceapă prin hohote de rîs, la simpla apariție bufonă a unui actor; asta pentru regie.

Bune, trăite, decorurile lui St. Norris.

RADU POPESCU

Luna marii prietenii

„Săptămîna cărţii sovietice"

Şota Rustaveli: „Viteazul în piele de tigru"

Cu aproape un pătrar de mileniu în urmă, în anul 1712 se tipărea pentru prima oară în Gruzia „Viteazul în piele de tigru", poemul vestit în lumea întreagă al lui Şota Rustaveli. La săvîrşirea acestui act de covîrşitoare însemnătate culturală ne bucuram că am avut prilejul să fim şi noi părtaşi cu o prezenţă activă, prevestind legăturile frăţeşti de peste veacuri. Nemuritoarea operă a literaturii gruzine îmbrăca pentru întîia dată haina tiparului prin mijlocirea literii gravate şi turnate în Ţara Romînească de Antim Ivireanul. Deşi prin această potrivire de împrejurări istorice numele poporului nostru se leagă de istoria culturii gruzine, cititorului romîn i-a fost necunoscută pînă aproape de zilele noastre opera poetului trăitor în sec. al XII-lea, Şota Rustaveli.

Frămîntările progresiste din Gruzia veacurilor XI—XII urmărind unificarea ţării şi eliberarea ei de sub jugul cotropitorilor străini şi-au pus pecetea lor asupra concepţiilor lui Rustaveli, care, aşa cum ne mărturiseşte opera sa era reprezentantul părţii celei mai înaintate a societăţii feudale gruzine, apărătorul ideii unui stat puternic şi centralizat.

Cum se desfăşoară firul naraţiunii povestitorului în cele peste şase mii de versuri ale poemului?

Bătrînul împărat arab Rostevan se află în preajma căsătoriei fiicei sale Tinatin, căreia nu de mult i-a fost încredinţată grija cîrmuirii împărăţiei, cu viteazul Aftandil, fiu de emir şi căpetenie de oaste. O întîmplare face ca la o vînătoare Rostevan să zărească un tînăr ciudat, îmbrăcat în piele de tigru. Tînărul dispare iar împăratul ţine cu orice preţ să-i afle obîrşia. Aftandil, plecat pe urmele străinului, descoperă după trei ani că „viteazul în piele de tigru" este prinţul indian Tariel pornit în căutarea iubitei sale, fiica împăratului indian Parsadan, răpită de nişte vrăjitori. Cucerit de vitejia şi virtuţile lui Tariel, viteazul Aftandil îi făgăduieşte acestuia că-l va ajuta să-şi regăsească iubita. Amîndoi purced în căutarea lui Nestan-Daredjan (aşa se numeşte fiica împăratului indian) luîndu-şi drept tovarăş şi pe Nuradin-Fridon stăpînitor peste o împărăţie cu nume ciudat: Mulgazanzar. Binele triumfă iar cei trei tineri se întorc victorioşi după ce o slobozesc din surghiun pe frumoasa Nestan-Daredjan păzită de vrăjitori în cetatea Kadjeţiei.

Indiferent de fabulaţia poemului, zice-se împrumutată dintr-o legendă persană, Şota Rustaveli ne apare ca un mare înoitor prin agerimea cu care ştie să descopere şi să susţină cele mai avansate vederi ale timpului său, prin ideile sale înaintate, în conflict cu concepţiile tipic feudale, prin caracterul antiscolastic al poemului său.

Plină de semnificaţie pentru caracterizarea vederilor poetului este şi aderarea sa mărturisită la ideia înfrăţirii între popoare. Viteji protagonişti ai poemului, toţi trei exemple de prietenie şi înţelegere armonioasă, sînt fiecare de naţionalitate diferită. Prejudecăţile feudale sînt şi ele denunţate cu hotărîre: Rustaveli apără dreptul femeii de a hotărî singură de soarta sa, condamnînd hotărîrea lui Parsadan care vota să-şi silească fiica să urmeze în căsnicie un bărbat pe care-l dispreţuieşte.

Vorbind despre ediţia romînească a „Viteazului în piele de tigru" se cere negreşit amintită munca încununată de succes a traducătorului — Victor Kernbach. Obişnuit să facă lucru de pionierat, Victor Kernbach, unul dintre primii traducători ai lui Maiakovski în ţara noastră a privit munca asupra poemului lui Rustaveli cu un remarcabil simţ de răspundere. Drept mărturie ne stă documentarea foarte minuţioasă în vederea traducerii cu fidelitate şi meşteşug a textului, faptul că în munca sa de tălmăcitor a făcut apel la cea mai mare parte a documentaţiei existente cu privire la Rustaveli, apelînd, aşa cum reiese din comentarii, şi la specialişti din Gruzia.

Aşa cum s-a prezentat cititorilor romîni, „Viteazul în piele de tigru" este o carte care îşi va cîştiga simpatia celor mai largi mase ale iubitorilor de literatură.

BORIS BUZILA

Azi în Capitală

• *La ora 9 a.m., în sala S.R.S.C., va începe o conferinţă ştiinţifică cu caracter pedagogic, la care vor participa metodişti, profesori, specialişti în domeniul pedagogiei, din Capitală şi din ţară, precum şi membri ai delegaţiei sovietice.*

• *La orele 18, la Casa de Cultură a Sindicatelor, va avea loc simpozionul cu tema „Noi succese ale medicinii sovietice în domeniul folosirii energiei atomice". Vor lua cuvîntul dr. O. Costăchel, dr. E. Puşcariu şi dr. D. Nanu. Urmează filmul „Centrala atomică din U.R.S.S." şi un program artistic dat de către ansamblul C.C.S.*

• *La orele 18,30, în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S., A. M. Room, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R., regizor la Mosfilm, va vorbi despre „Probleme actuale ale cinematografiei sovietice". In continuare va rula un film artistic sovietic în premieră.*

• *La orele 18,30, la Teatrul Armatei din strada Uranus, lectorul universitar Nicolae Ceachir, va vorbi despre „Rolul relaţiilor romîno-ruse în dezvoltarea economică şi culturală a ţării noastre". Urmează un program artistic dat de către ansamblul M.A.I.*

• *La orele 19,30, la Casa Arhitectului, scriitorul Dumitru Almaş, laureat al Premiului de Stat, vorbeşte despre „Figura lui Petru I văzută de Alexei Tolstoi".*

Vizitele delegaţiei sovietice

TG. MUREŞ. — Delegaţia oamenilor de ştiinţă şi cultură din U.R.S.S. condusă de V. N. Stoletov, locţiitor al ministrului Invăţămîntului superior din Uniunea Sovietică care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice şi-a continuat miercuri vizitele la Cluj.

La ora 10, delegaţia sovietică a părăsit Clujul, îndreptîndu-se spre Tg. Mureş. La Tg. Mureş primirea făcută delegaţiei sovietice a fost dintre cele mai călduroase. Pe străzile oraşului oamenii muncii romîni şi maghiari tineri, pionieri, au întîmpinat pe solii marelui popor sovietic cu flori şi drapele, ovaţionîndu-i puternic.

Delegaţia sovietică a fost primită în sala festivă a sfatului popular regional, unde tov. Pall Bugyi, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular regional a făcut oaspeţilor o scurtă expunere asupra istoricului oraşului şi a progreselor realizate în toate domeniile în anii regimului de democraţie populară.

Membrii delegaţiei sovietice au depus apoi coroane de flori la cimitirul Eroilor Sovietici.

In cursul dimineţii oaspeţii au vizitat Biblioteca documentară „Teleki", liceul „Iosif Ranghet" şi Palatul Cultural.

După amiază, membrii delegaţiei sovietice au participat la întîlniri cu oamenii muncii din localitate.

Seara, membrii delegaţiei sovietice au asistat la spectacolul Teatrului Secuiesc de Stat din localitate cu piesa „Invăţătoarea" de Brodi Sándor.

Un nou concert al lui David Oistrah

Un public numeros a venit miercuri seara la Ateneul R.P.R. pentru a-l asculta pe violonistul David Oistrah, artist al poporului din U.R.S.S., laureat al Premiului Lenin, la ultimul său concert dat în ţara noastră înainte de a se înapoia în patrie.

In prima parte a programului Orchestra simfonică Radio dirijată de Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, a executat Simfonia nr. 25 în sol minor de Mozart, după care David Oistrah a interpretat cu profundă sensibilitate Concertul pentru vioară nr. 5 în la major de Mozart.

In partea a doua a programului, violonistul David Oistrah, acompaniat la pian de V. Iampolski, a interpretat cu multă căldură şi o tehnică impecabilă Poema de Chausson, Sonata Baladă pentru vioară solo de Isaye, dedicată lui George Enescu, trei fragmente din baletul „Romeo şi Julietta" de Prokofiev-Grunes şi Vals Scherzo de Ceaikovski.

La cererea insistentă a ascultătorilor, David Oistrah, acompaniat la pian de V. Iampolski, a mai interpretat lucrări de Frank, Bach, Brahms şi Grieg.

Concertul s-a bucurat de un foarte mare succes. Violonistul David Oistrah a fost îndelung aplaudat de un public entuziast.

La concert au asistat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraş, I. Chişinevschi, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, C. Pîrvulescu, general-colonel L. Sălăjan, L. Răutu, Şt. Voitec, Constanţa Crăciun, membri ai C.C. al P.M.R., miniştri, oameni de ştiinţă şi cultură, personalităţi de frunte ale vieţii artistice, reprezentanţi ai presei romîne şi străine.

Au fost prezenţi A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

SPORT

Comentarii după meciul C. C. A.-Arsenal

LONDRA. — (prin telefon): Meciul echipei de fotbal Casa Centrală a Armatei din Bucureşti susţinut marţi seara cu puternica echipă londoneză, Arsenal, este comentat favorabil în cercurile fotbalistice din capitala Angliei. Ziarele londoneze de miercuri dimineaţa au publicat ample reportaje şi cronici în care se subliniază jocul de calitate al fotbaliştilor romîni.

Comentatorul de fotbal al ziarului „Daily Mail" scrie: „Jocul tehnic şi tactica fotbaliştilor romîni au făcut ca aceştia să fie pe placul spectatorilor. Eu cred că iubitorii de fotbal din Luton, Sheffield şi Wolverhampton (oraşe unde urmează să joace C.C.A. n.r.) vor aprecia jocul lor. La Wolverhampton s-au vîndut deja 40.000 de bilete pentru meciul cu romînii. In cazul că C.C.A. nu va fi învinsă în acest oraş, cred că „lupii" (aşa este denumită echipa Wolverhampton Wanderers în Anglia n.r.) nu vor mai putea fi mulţumiţi cu forma lor actuală".

„News Chronicle" socoteşte rezultatul de 1-1 ca neaşteptat şi menţionează că deşi „Arsenal" a arătat în tot timpul meciului o formă bună, a trebuit să se mulţumească cu un rezultat egal. In continuare „News Chronicle" evidenţiază pe Toma despre care spune: „Toma, portarul strălucit al echipei de pe continent, a fost cel care a stat tot timpul în calea înaintaşilor de la Arsenal".

In cronica sa, ziarul „Daily Worker" scrie printre altele: „C.C.A., prima echipă romînească de fotbal care vizitează Anglia şi-a început remarcabil turneul, obţinînd în faţa redutabilului „Arsenal" rezultatul de 1-1". După meci căpitanul echipei Arsenal, mijlocaşul dreapta Goring a declarat: „Am jucat de curînd la Paris cu echipa „Racing Club". Pot spune că echipa romînă a jucat mult mai bine decît cea franceză şi că meciul a fost mult mai frumos".

Turneul internaţional de şah de la Moscova

Runda a 5-a a turneului internaţional de şah în memoria lui Alehin s-a desfăşurat la Moscova, la 16 octombrie, prilejuind cîteva partide deosebit de interesante.

Cu remiză s-au terminat partidele: **Keres — Ciocîltea, Taimanov — Szabo, Uhlman — Pachman** şi **Stahlberg — Najdorf. Golombek** a pierdut la **Smislov**. In partidele întrerupte **Gligorici** are avantaj la **Pidevski** şi **Unzicker** la **Sliwa**. Partida **Bronştein — Botvinik** s-a amînat deoarece primul este bolnav.

(Agerpres)

Optimile de finală ale Cupei R. P. R. la fotbal

Astăzi se dispută în cadrul „Cupei R.P.R." la fotbal optimile de finală. Intîlnirile sînt următoarele: T. Severin: **Locomotiva—Progresul Oradea**; Sibiu: **Progresul—Energia Flacăra Ploeşti**; Galaţi: **Energia Metalul—Dinamo Bacău**; Timişoara: **Locomotiva—Flamura Roşie Arad**; Bucureşti: **Dinamo VI—Locomotiva Bucureşti**; C. Turzii: **Energia Metalul—Progresul Bucureşti**.

Sînt amînate întîlnirile Energia Metalul Steagul Roşu Oraşul Stalin—Dinamo Bucureşti şi Ştiinţa Cluj—C.C.A.

Partida de la Bucureşti, Dinamo VI şi Locomotiva Bucureşti, se dispută cu începere de la orele 15, pe stadionul Dinamo.

D. Munteanu a îmbrăcat tricoul galben în Cursa Victoriei

O desfăşurare interesantă cu numeroase hărţuieli şi tuperi din pluton, în special pe a doua jumătate a traseului, a marcat etapa a treia a „Cursei Victoriei" alergată ieri de-a lungul a 150 km. pe distanţa Bucureşti-Găeşti-Bucureşti. După întoarcerea de la Găeşti, I. Vasile (C.C.A.) iniţiază un atac bine plasat şi reuşeşte ca împreună cu I. Braharu (Voinţa), **D. Munteanu** (Dinamo) şi **V. Dobrescu** (Energia) să ia un avans care ajunge la un moment dat la peste 200 m. dar după 18 km. fugarii sînt ajunşi. Abia făcută joncţiunea şi D. Munteanu (Dinamo) iniţiază o nouă evadare. De roata lui „se lipesc" **C. Tudose** (Progresul), **S. Poreceanu** (C.C.A.), **V. Ionescu** (Voinţa), **C. Molceanu** (Sc. Tin). **I. Stoica** (indiv.) şi **Gh. Şerban** (C.C.A.) care conlucrează perfect şi în ciuda eforturilor deosebite pe care le face plutonul al doilea, fugarii îşi măresc continuu avantajul ajungînd la Bucureşti cu un avans de peste cinci minute. Sprintul final este cîştigat de **C. Tudose**, care a parcurs 150 km. în 3 ore 44 minute 52 secunde, urmat în acelaşi timp de **S. Poreceanu, V. Ionescu, C. Molceanu, D. Munteanu, I. Stoica** şi **Gh. Şerban**. In clasamentul general individual pe primul loc a trecut **D. Munteanu** (Dinamo) urmat la 3,08 minute de Gh. Şerban (C.C.A.) şi la 3,20 minute de **V. Ionescu** (Voinţa). C. Sandru (Flamura Roşie) ocupă locul 5 la 4,55 minute de deţinătorul „tricoului galben". In clasamentul general pe echipe **Dinamo** are un avantaj de 3,59 minute faţă de C.C.A.

Astăzi de la ora 12,30 se aleargă pe distanţa Bucureşti-Urziceni-Bucureşti, etapa a patra contra cronometru cu plecări individuale din 2 în 2 minute.

A. PAPAIANOPOL

Sosirea unor delegaţii străine

Miercuri după-amiază a sosit în Capitală o delegaţie de specialişti în problemele de construcţii şi materiale de construcţii din R.D. Germană, condusă de Heinz Winkler, ministrul Construcţiilor şi Industriei Materialelor de Construcţii din R.D. Germană.

Oaspeţii vor vizita o serie de întreprinderi ale industriei materialelor de construcţii pentru a cunoaşte realizările obţinute în acest domeniu în ţara noastră.

La invitaţia Consiliului Central A.S.I.T., miercuri a sosit la Calafat o delegaţie de specialişti în domeniul silviculturii şi industriei lemnului din R.P.F. Iugoslavia.

Delegaţia a vizitat numeroase lucrări silvice, exploatări forestiere, întreprinderi de industrializare a lemnului.

Cu prilejul acestor vizite vor avea loc schimburi de experienţă între specialiştii romîni şi specialiştii iugoslavi.

(Agerpres)

TELEGRAME

Tovarăşului Petru Groza

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Tovarăşului Chivu Stoica

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne

Tovarăşului Grigore Preoteasa

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne.

Vă exprimăm din toată inima mulţumirile noastre pentru felicitările dumneavoastră cu prilejul sărbătoririi celei de a 7-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze.

In numele poporului chinez, mulţumim adînc poporului romîn frate pentru sprijinul şi ajutorul călduros în opera de realizare a industrializării socialiste a ţării noastre.

Să înflorească şi să se dezvolte pe zi ce trece prietenia şi colaborarea dintre poporul chinez şi poporul romîn!

MAO ŢZE-DUN
LIU ŞAO-ŢI
CIU EN-LAI

Către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Bucureşti

Dragi tovarăşi,

Inapoindu-ne acasă, vă transmitem încă odată mulţumirea noastră fierbinte pentru ospitalitatea caldă, frăţească şi admiraţia noastră faţă de succesele dumneavoastră în domeniul construcţiei socialiste.

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!

Trăiască prietenia de nezdruncinat a popoarelor noastre!

GRUPUL DE VECHI BOLŞEVICI

INFORMAŢII

Miercuri dimineaţa, Ion Pas, prim locţiitor al ministrului Culturii, a primit pe membri ai baletului naţional corean al Studioului de stat „Toi Sin Hi" în frunte cu Toi Sin Hi, artistă a poporului din R. P. D. Coreeană, conducătoarea baletului.

*

In cadrul acordului cultural dintre R.P.R. şi R. P. D. Coreeană, marţi au sosit în Capitală, venind din Phenian, Mun Hac Su, decanul Institutului de arte plastice, Kim Soc Hen, directorul Institutului de istorie şi Kim Ian Hua, biolog.

*

La invitaţia Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, marţi după amiază a sosit în Capitală dr. Ferdinand Koll, directorul clinicii I-a medicale din Frankfurt am Mein din R. F. Germană.

*

Miercuri a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Sofia, Ansamblul de cîntece şi dansuri al Ministerului Agriculturii, condus de Iosif Fabo, preşedintele Comitetului de instituţie. Ansamblul, format din 125 persoane, va prezenta timp de 10 zile spectacole în diferite unităţi ale agriculturii din R. P. Bulgaria.

*

Muzicianul sovietic V. Iampolski publică în „Sovetskaia muzica" nr. 8, un articol în care evocă personalitatea lui George Enescu: „Minunat artist romîn, talentat compozitor, muzician, om".

Articolul lui Iampolski a apărut, tradus integral, în publicaţia „Probleme de muzică" nr. 5 a Institutului de studii romîno-sovietic.

*

Societatea pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii anunţă că joi la ora 18 va avea loc în sala Bibliotecii centrale universitare, conferinţa „Trecerea de la capitalism la socialism în China (în lumina Documentelor celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez)" pe care o va ţine prof. univ. V. Skaterscicov de la Universitatea „Lomonosov" din Moscova. Conferinţa va fi urmată de film.

(Agerpres)

Ion Raiciu

In seara zilei de 16 octombrie a încetat din viaţă în timpul exercitării funcţiunilor sale, Ion Raiciu, preşedintele Colegiului de Avocaţi al regiunii Bucureşti şi al Capitalei.

Inainte de 23 August 1944, Ion Raiciu a apărat pe luptătorii comunişti şi antifascişti în mai multe procese.

După 23 August 1944 a avut o intensă activitate contribuind la elaborarea primelor legi cu caracter democrat. A fost ambasador al R.P.R. la Varşovia, judecător la Tribunalul Suprem, membru în Prezidiul Consiliului Central al Colegiilor de avocaţi din R.P.R. şi membru în Consiliul Central al Asociaţiei Juriştilor din R.P.R.

Dispariţia lui Ion Raiciu constituie o mare pierdere.

Corpul neînsufleţit al defunctului se află depus la sediul Consiliului Central al Colegiilor de Avocaţi din R.P.R. din B-dul N. Bălcescu nr. 14 A.

Inhumarea va avea loc în ziua de 18 octombrie, ora 16, la cimitirul Belu.

Consiliul Central al Colegiilor de Avocaţi din R.P.R.
Asociaţia Juriştilor din R.P.R.
Colegiul de Avocaţi al regiunii Bucureşti şi Capitalei

Pentru a cunoaşte din timp programele transmise de staţiile de radio, abonaţi-vă la publicaţia „Programul de Radio" asigurîndu-vă în acest fel primirea lui la domiciliu imediat după apariţie.

Preţul unui abonament este de 6,50 lei pe 3 luni, 13 lei pe 6 luni şi 25 lei pe un an.

Abonamentele se pot face prin difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii, difuzorii de presă de la sate, factorii poştali precum şi la ghişeele poştale.

Reînoiţi-vă abonamentele la ziarele şi revistele sovietice pe anul 1957.

Abonamentele se primesc de către aparatul difuzării presei, difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii, factorii şi oficiile poştale.

ŞI ASTAZI

participanţii din Capitală îşi mai pot depune buletinele pentru concursul Special Pronosport de joi 18 octombrie. Trebuie ţinut însă că depunerea buletinelor nu se poate face decît

PÎNA LA ORA 12

Din această cauză este bine să vă grăbiţi, completîndu-vă imediat buletinele. Nu trebuie uitat că în programul concursului special Pronosport de astăzi sînt cuprinse numai meciuri din cadrul

Cupei R. P. R

De remarcat faptul, că în repetate rînduri, concursurile speciale Pronosport au adus participanţilor cu 12, 11 şi 10 rezultate exacte

PREMII MARI

Iată de ce nu trebuie să ezitaţi nici un moment şi intrînd în prima agenţie Pronosport, completaţi-vă buletinele. Nu uitaţi de asemenea că participînd pe buletine colective fracţionate şi de agenţie aveţi şanse mărite de a fi premiat la

Concursul special Pronosport

ANUNŢ

SECŢIA CULTURALA A SFATULUI POPULAR AL CAPITALEI

anunţă pe cei interesaţi că predarea lucrărilor de pictură şi sculptură, în vederea organizării expoziţiei interregionale, va avea loc de la 1 la 12 noiembrie între orele 10—13 şi 16—19 la sala Dalles.

Lucrările de grafică se pot depune la aceleaşi date şi ore la sala de expoziţie din Bdul. Magheru Nr. 20.

Numărul lucrărilor ce urmează a fi prezentate pentru expoziţie de către artişti, este limitat.

Pentru pictură se pot prezenta maximum 5 lucrări,
Pentru sculptură se pot prezenta maximum 3 lucrări.
Pentru grafică se pot prezenta maximum 10 lucrări.

Lucrările prezentate după data de 12. XI. a.c. nu vor fi luate în considerare.

Participă la această expoziţie artişti din oraşul şi regiunea Bucureşti, Constanţa, Piteşti, Craiova şi Brăila.

O. C. L. PRODUSE INDUSTRIALE BRĂILA

ANUNŢĂ CONSUMATORII

cu urmare a aprovizionării făcută cu articole pentru sezonul de toamnă-iarnă, este în măsură a satisface cerinţele oferind mărfuri de bună calitate, în modele noi şi la preţuri convenabile.

Vizitaţi unităţile noastre de confecţiuni, ţesături de mătase, bumbac şi lînă, galanterii precum şi cele de menaj şi uz gospodăresc, unde puteţi găsi tot felul de articole ce vă sînt necesare pentru acest sezon.

TEATRUL MUNICIPAL
SALA SFT. SAVA

Un ciclu de 10 spectacole

De la 20 la 31 octombrie 1956
în fiecare seară
ora 19 precis

DON CARLOS

Poem dramatic în 5 acte (20 tablouri) de Friedrich Schiller

IN PREGATIRE

NU SE ŞTIE NICIODATĂ

COMEDIE IN 4 ACTE DE BERNARD SHAW

Reţineţi bilete din timp, la Casa Teatrului.
(Sala Sft. Sava) de la orele 10—13 şi 16—19,30.

TEATRUL CONSTANTIN NOTTARA
STR. CONSTANTIN MILLE No. 14
SALA LIBERTATEA

PREZINTĂ
Luni 22 octombrie 1956, ora 19,30

PREMIERA

VRAJITOARELE DIN SALEM

PIESA IN 4 ACTE DE ARTHUR MILLER
TRADUCERE DE MIHNEA GHEORGHIU ŞI ALF. ADANIA

IN DISTRIBUŢIE: *ION GHEORGHIU, laureat al Premiului de Stat, ANA BARCAN, laureată a Premiului de Stat, ANDREI CODARCEA, laureat al Premiului de Stat, N. NEAMŢU-OTTONEL, IONESCU-GION, NATALIA ARSENIE-MACRI, JEAN LORIN, TATIANA POPA, LEONTINA IOANID, DINU IANCULESCU, ICA MOLIN, NEOFITA PATRASCU, STEFANIA GEORGESCU, ARCADIE DONOS, JEANA GOREA, IRINA DALL, ROMULUS BARBULESCU, ION MINEA.*

DIRECŢIA DE SCENA: SORANA COROAMA
laureată a Premiului de Stat
DECORURI ŞI COSTUME: TONY GHEORGHIU
laureat al Premiului de Stat

Biletele se găsesc la Casa Teatrului, telefon 5.07.44

TEATRUL CONSTANTIN NOTTARA
str. Const. Mille 14
Sala Libertatea

PREZINTĂ:
astăzi joi 18 octombrie 1956, ora 19.30

al 100-lea SPECTACOL

cu piesa

N O R A

de H. IBSEN
Traducere de Paul B. Marian

In distribuţie:

SEPTIMIU SEVER, laureat al Premiului de Stat, CORINA CONSTANTINESCU, laureată a Premiului de Stat, NATALIA ARSENIE-MACRI, IONESCU-GION, TEODORA ANCA, LIVIU CIULEI, JEAN LORIN, ICA MOLIN, DORO ALEXANDRESCU, MARGARETA PAPAZIAN, OLIMPIA ANDREEVICI, DESPINA GRIGORESCU, EMIL NAGHEN, CATRINEL ALEXANDRESCU, N. CRISTESCU.

DIRECŢIA DE SCENĂ: D. D. NELEANU

Asistenţi Dir. scenă: Anca Livescu şi Romeo Nasiu
Decoruri şi Costume: Marga Ene Bogdan
Asist. Decor Costume: Eugenia Basse Crişmaru
Regia Tehnică: N. Dănescu

Biletele se găsesc la casa Teatrului, telefon 5.07.44

Declarația tov. P. G. Moskatov înaintea plecării din Republica Populară Romînă

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Intre 8 și 16 octombrie a vizitat Romînia, la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, un grup de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu P. G. Moskatov. Membrii grupului au vizitat o serie de întreprinderi și de instituții culturale, s-au întîlnit cu reprezentanți ai muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, cu vechi militanți ai Partidului Muncitoresc Romîn și cu reprezentanți ai tineretului.

Inaintea plecării spre patrie P. G. Moskatov, conducătorul grupului, a declarat următoarele într-o convorbire cu corespondentul agenției TASS:

In timpul scurtei noastre șederi în Republica Populară Romînă, ne-am convins personal de faptul că și în această țară prietenă nouă, a învins cauza marelui Lenin. Infăptuind ideile leninismului, poporul romîn, condus de gloriosul său partid muncitoresc, a obținut în anii puterii populare succese mari în dezvoltarea economiei și culturii.

Se știe că recent Romînia era o țară înapoiată, semicolonială, pe care o jefuiau fără milă capitaliștii străini. 99 la sută din utilajul pentru întreprinderi era importat din străinătate. In prezent Romînia s-a transformat într-o țară industrial-agrară. Ea are industria grea proprie și a creat o industrie constructoare de mașini proprie. De aceasta ne-am convins concret cu prilejul vizitării uzinei de tractoare și uzinei de automobile din Orașul Stalin. Astăzi Romînia își asigură aproape în întregime nevoile de utilaj petrolifer, utilaj minier și de construcție, fabrică o serie de mașini-unelte complexe și peste 90 la sută din utilajul necesar agriculturii, industriei ușoare și alimentare.

Vizitînd fabrici și uzine, am cunoscut acolo nu numai vechi cadre de muncitori, ci și numeroși reprezentanți ai tineretului. Unii dintre aceștia sînt conducători de întreprinderi, alții — ingineri și tehnicieni, alții — maiștri și brigadieri. Acesta este un mare și glorios detașament al intelectualității tehnice, crescută și educată de partid în timpul orînduirii democrat-populare care este devotat acestei orînduiri și poporului său.

O dovadă a atenției pe care o acordă Partidul Muncitoresc Romîn problemelor ridicării nivelului de viață al poporului este fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București, pe care am avut de asemenea prilejul s-o vizităm. Aceasta este cea mai mare și modernă întreprindere de confecții din țară. Ea asigură aproape în întregime populația cu confecții. Este cazul să subliniez că această fabrică a fost construită într-un timp record în locul atelierelor semimeșteșugărești de confecții, de către tineri și tinere, care au răspuns cu căldură la chemarea Partidului lor scump. Mulți dintre aceștia, calificîndu-se în muncă lucrează în prezent la această fabrică.

Ar fi, bine înțeles, greșit să se creadă că procesul industrializării socialiste în Romînia se desfășoară ușor și lin. Ca orice operă nouă și mare, ea comportă anumite greutăți. Am văzut, de pildă, și despre aceasta ne-au vorbit înșiși tovarășii romîni, că la unele întreprinderi încă nu este folosită în întregime capacitatea de producție a utilajului, uneori se acordă insuficientă atenție problemelor mecanizării și automatizării producției. Dar toate acestea firește, sînt greutățile creșterii. Prietenii romîni, cunoscînd bine aceste lipsuri, iau măsuri pentru lichidarea lor.

Am constatat personal, a continuat P. G. Moskatov, gradul de înflorire pe care le-au atins în Romînia, știința, cultura și arta care au devenit un bun al maselor largi de oameni ai muncii de toate naționalitățile, care locuiesc în republică.

Delegația noastră constată cu o deosebită bucurie că în Republica Populară Romînă a fost creată și se întărește alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță care constituie temelia de nezdruncinat a orînduirii democrat-populare. Satele primesc un număr tot mai mare de tractoare, mașini agricole, mărfuri industriale.

In Romînia populară copiii sînt înconjurați de o atenție și grijă paternă. Am fost oaspeții tinerilor locuitori ai capitalei romîne — la Palatul Pionierilor care își are sediul într-unul din fostele palate regale. A fost o întîlnire emoționantă și cordială între oamenii cu părul nins, care au trecut prin multe privațiuni și greutăți în viața lor și tinerii vlăstari încălziți de razele soarelui strălucitor și înconjurați de grija pe care le-o acordă patria. Rîsul vesel al copiilor, ochii lor strălucitori ne-au făcut să ne bată inima mai tare. Și cum să nu te bucuri cînd vezi o generație sănătoasă și plină de viață, căreia îi este sortit să realizeze visul cel mai scump al omenirii — construirea edificiului luminos al comunismului.

In continuare P. G. Moskatov a subliniat că Partidul Muncitoresc Romîn acordă o deosebită atenție pregătirii și educării cadrelor de partid și de stat.

Ne aflăm în Romînia cînd în ajunul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a început în întreaga țară tradiționala lună a prieteniei romîno-sovietice. Am asistat la numeroase manifestări cu adevărat impresionante prin care poporul romîn își manifestă dragostea și recunoștința fierbinte față de popoarele Uniunii Sovietice, hotărîrea sa de a întări neîncetat prietenia, alianța și colaborarea frățească cu U.R.S.S. Prietenia dintre popoarele noastre își are rădăcinile într-un trecut îndepărtat. In condițiile orînduirii democrat-populare ea a căpătat un conținut nou și s-a transformat într-o forță puternică și invincibilă.

Asociația romînă pentru strîngerea legăturilor cu Uniunea Sovietică (A.R.L.U.S.) una din organizațiile de masă cele mai populare din Romînia, desfășoară o vastă activitate pentru întărirea acestei prietenii.

Pretutindeni unde am fost și cu oricine ne-am întîlnit și am stat de vorbă, a spus în încheiere P. G. Moskatov, am fost primiți ca oaspeți dragi. Aceasta, considerăm că este expresia încrederii și a dragostei nețărmurite față de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, față de Comitetul său Central, față de partidul marelui Lenin, în timpul vieții căruia și sub conducerea căruia am avut fericirea să luptăm împotriva asupririi și exploatării pentru o viață socialistă, nouă, liberă.

Inainte de a pleca spre patrie ne-am întîlnit cu membrii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și cu un grup de vechi militanți ai partidului — foști ilegaliști. Această întîlnire între activiștii celor două partide frățești s-a desfășurat într-o atmosferă excepțional de caldă și cordială. Tovarășii romîni au subliniat că vizita în țara lor a grupului de vechi militanți ai P.C.U.S. va contribui fără îndoială la întărirea și mai mare a legăturilor dintre partidele noastre. Am adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn o scrisoare în care am exprimat calde mulțumiri Partidului Muncitoresc Romîn și tuturor oamenilor muncii romîni pentru cordialitatea cu care a fost primită delegația noastră în Republica Populară Romînă frățească.

In legătură cu ajutorul S.U.A. pentru Iugoslavia

BELGRAD 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 octombrie, B. Draskovici, șeful serviciului de presă și informații al Secretariatului de stat pentru Afacerile Externe al Iugoslaviei, a făcut următoarea declarație reprezentanților presei străine și iugoslave:

In cercurile iugoslave de răspundere se studiază mesajul adresat de președintele Eisenhower Congresului S.U.A. cu privire la continuarea acordării de ajutor economic Iugoslaviei, al cărui text a fost primit la 16 octombrie.

Potrivit primelor impresii produse de mesajul președintelui Eisenhower, considerăm necesar să arătăm următoarele:

1. Apreciem strădaniile președintelui Eisenhower de a continua acordarea de ajutor Iugoslaviei, ceea ce și-a găsit expresia în mesajul său adresat Congresului S.U.A. Totodată, însă, nu ne este clar de ce au fost necesare formulări dintre care unele chiar inacceptabile.

2. Din mesajul președintelui Eisenhower rezultă în primul rînd că acordarea de ajutor economic parțial nu este stabilită în timp și poate fi revizuită în orice moment. Acest fapt creează o mare nesiguranță, întrucît, sub un pretext sau altul, acest ajutor poate fi întrerupt sau sistat în oricare moment.

Datoria oricărui guvern, este de a asigura aprovizionarea neîntreruptă a populației sale. El trebuie să știe cînd și pe ce poate conta, ceea ce are o importanță fundamentală pentru planificare. Acest lucru nu poate fi asigurat în condițiile expuse în mesajul președintelui Eisenhower.

3. In mesaj se arată că ajutorul este acordat pentru asigurarea independenței Iugoslaviei. Noi considerăm că nu există nici o primejdie pentru independența Iugoslaviei din partea Uniunii Sovietice.

Noi continuăm în mod consecvent să rămînem credincioși politicii noastre externe: colaborare cu toate țările pe baza principiului egalității în drepturi. Din păcate, mesajul conține elemente incompatibile cu principiile colaborării independente și bazate pe egalitate în drepturi.

4. — Ajutorul pe care îl primea pînă în prezent Iugoslavia a fost de mare preț pentru noi și sîntem recunoscători pentru acest ajutor. Am făcut adesea declarații în acest sens subliniind că ajutorul ni s-a acordat fără condiții politice.

Dar, ținînd seama de faptul că în presa americană și în anumite cercuri americane s-a examinat tot mai des problema acordării de ajutor Iugoslaviei folosindu-se metode care au produs o impresie neplăcută poporului nostru, guvernul iugoslav a propus guvernului S.U.A. să treacă la forme noi de colaborare economică, astfel încît Iugoslavia să aibă asigurată posibilitatea de a cumpăra surplusul de produse agricole americane pe baza unui credit pe termen lung care să fie amortizat în dolari sau în altă valută corespunzătoare. După părerea guvernului iugoslav, aceasta ar corespunde mult mai mult atît intereselor Iugoslaviei cît și intereselor S.U.A. și ar asigura întărirea continuă a colaborării și înțelegerii între cele două țări.

In acest fel s-ar fi putut evita diferite comentarii care nu contribuie la stabilirea încrederii și prieteniei reciproce.

5. — In ce privește ajutorul militar, el a încetat și așa aproape cu desăvîrșire în cursul acestui an, cu excepția livrării unor piese de schimb. Am fost deosebit de interesați în livrarea materialelor și a tehnicii militare asupra cărora s-a căzut de acord, mai ales în livrarea de avioane cu reacție și de alt armament greu.

Ținînd seama de faptul că guvernul S.U.A. are dificultăți tocmai în problema acordării de ajutor militar, l-am informat că nu vrem să creiem piedici în această privință dacă guvernul S.U.A. consideră că-i va fi greu să continue acordarea acestui ajutor și am arătat că încetarea acordării ajutorului militar nu va influența bunele noastre relații în viitor.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Tratativele sovieto-japoneze

MOSCOVA 17 (Agerpres) — La 17 octombrie a avut loc o convorbire la care au participat N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Ițiro Hatoyama, primul ministru al Japoniei, și Ițiro Kono, ministrul Agriculturii și Silviculturii.

In timpul convorbirii au fost abordate probleme legate de tratativele cu privire la restabilirea relațiilor diplomatice normale între Uniunea Sovietică și Japonia.

Conferința de presă a lui J. F. Dulles

WASHINGTON 17 (Agerpres). La 16 octombrie, secretarul de stat al S.U.A. Dulles, a făcut în cadrul unei conferințe de presă o declarație în care își exprimă satisfacția în legătură cu ședințele Consiliului de Securitate în problema Suezului. Printre altele, **Dulles a spus că s-a realizat un „progres" în direcția rezolvării „juste și pașnice" a crizei Suezului.**

Amintind cele șase principii care trebuie să stea la baza viitoarelor tratative dintre Anglia, Franța și Egipt, aprobate de Consiliul de Securitate, **Dulles a subliniat că dacă aceste principii vor fi „în mod eficace" traduse în viață, ele vor duce la „ceea ce au urmărit principalii beneficiari ai Canalului". In același timp, Dulles a chemat la crearea grabnică a așa-numitei „Asociații a țărilor care folosesc Canalul de Suez".**

Dulles a declarat de asemenea că cu toate că în prezent procedura plății taxelor de către englezi, francezi și americani este aceeași ca și înaintea naționalizării canalului, puterile occidentale încearcă în prezent să elaboreze o procedură comună (deosebirea constă în aceea că în timp ce englezii și francezii plătesc taxele fostei companii a Canalului de Suez, Statele Unite fac aceste plăți Egiptului — nota red.).

Dulles a evitat să răspundă la întrebarea în care i se cerea să caracterizeze poziția Statelor Unite în problema transferării trupelor irakiene în Iordania. El a amintit interdependența „complexă" între tratatele irako-iordaniene și anglo-iordaniene, precum și între pactul de la Bagdad și armistițiul israeliano-arab. Concomitent, Dulles a spus că comunicatul privind faptul că în prezent deplasarea trupelor irakiene a fost oprită corespunde realității.

Descoperirea unui complot al agenturii ciankaișiste la Canton

PEKIN 17 (Agerpres). China Nouă transmite: După cum au stabilit organele securității R.P. Chineze, agenții ciankaișiști, paralel cu organizarea de acțiuni provocatoare la Hongkong și Koulun au primit sarcina să întreprindă acte diversioniste la Canton. **In acest scop, organizația gomindanistă de la Hongkong a trimis la Canton cîteva grupe de agenți cu pregătire specială care au primit ordinul să arunce în aer clădiri de interes obștesc, să difuzeze manifeste provocatoare, să organizeze dezordini. Aceste acțiuni trebuiau să aibă loc la 10 octombrie.**

După cum anunță agenția China Nouă, organele securității publice ale R. P. Chineze au descoperit la timp complotul agenturii ciankaișiste. **Majoritatea agenților gomindaniști au fost arestați. Asupra ciankaișiștilor au fost găsite bombe cu acțiune întîrziată, bombe incendiare, explozibile, manifeste provocatoare și acte false.** Toți agenții ciankaiștiști arestați au învățat la Hongkong tehnica folosirii bombelor, mînuirea materialelor incendiare și organizarea de dezordini.

După congresul de la Lyon

Crearea „Partidului radical-socialist"

PARIS 17 (Agerpres). La 16 octombrie a avut loc la Paris o consfătuire a grupului de deputați care s-au desprins din Partidul radicalilor și radical-socialiștilor (după cum se știe, divergențele în problemele politicii externe și interne, care s-au manifestat în recentul congres de la Lyon al acestui partid, au dus la ieșirea din rîndurile partidului a membrilor săi de dreapta).

La consfătuirea care a avut loc sub președinția deputatului André Maurice, s-a hotărît crearea unui nou partid și a unei noi grupări parlamentare. Spre deosebire de partidul existent care se intitulează complet „Partidul republican al radicalilor și radical-socialiștilor", noua grupare se denumește „Partidul radical-socialist".

Grupul parlamentar al noului partid are 14 deputați în Adunarea Națională.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● **La invitația teatrului popular din Orașul Stalin, (R. P. Bulgaria) în orașul Tolbuhin a sosit colectivul teatrului dramatic de stat din Constanța (R.P.R.) (A.T.B.)**

● *La 17 octombrie a avut loc festivitatea dării în exploatare a primei centrale atomo-electrice engleze de la Calder-Hall. La festivitate a participat regina Elisabeta, cunoscuți oameni politici, precum și oameni de știință din diferite țări, printre care și acad. A. V. Topciev, secretar științific principal al Academiei de Științe a U.R.S.S. In prima perioadă centrala electrică va avea o putere de aproximativ 10.000 kW. (TASS).*

● La 17 octombrie s-a deschis la Moscova în Marele Palat al Kremlinului, conferința unională a raționalizatorilor, inventatorilor și inovatorilor din producție. (TASS).

● **Docherii din portul Casablanca au refuzat să descarce materialul de război adus de două vase franceze. Un purtător de cuvînt al sindicatului docherilor a declarat că armata franceză nu are nici un motiv să mai introducă armament în Maroc. (Agerpres).**

● *Cu prilejul celei de a 80-a aniversări a marelui muzician spaniol Pablo Cassals, a avut loc la Paris în Amfiteatrul Mare al Universității Sorbona un concert dat de un ansamblu special constituit din 102 dintre cei mai buni violonceliști din întreaga lume. (Agerpres).*

Un oaspete străin mulțumește poporului romîn

Inaintea plecării din țara noastră, arhitectul sirian Wahbi Al Hariri ne-a făcut următoarea declarație:

Este de datoria mea înainte de a părăsi această țară să adresez un salut sincer poporului romîn la care am constatat o mare generozitate și ospitalitate.

Nu pot decît să-mi manifest admirația față de toți cei pe care i-am cunoscut în timpul șederii mele, căci am cunoscut prin ei sinceritatea și colaborarea.

Si eu, ca arab din Siria, care este o mică parte a marii patrii arabe ce se întinde între Oceanul Atlantic și Golful Persic apreciez efortul oamenilor și al societăților pentru bunăstarea țărilor lor și pentru umanitate.

WAHBI AL HARIRI
Arhitect, Damasc-Siria

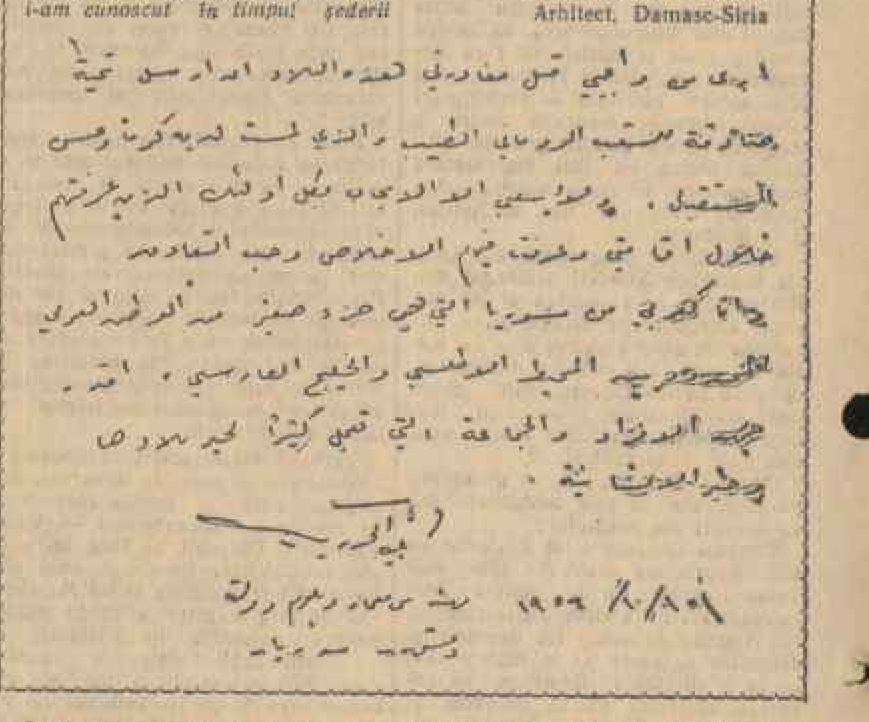

Scrisoarea lui Imre Nagy adresată C. C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — Ziarul **„Szabad Nep"** publică scrisoarea lui Imre Nagy din 4 octombrie a.c. adresată Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. In această scrisoare Imre Nagy cere să fie reprimit în rîndurile partidului.

„Acționînd în conformitate cu convingerile mele comuniste și ca urmare a devotamentului meu față de partid — se spune în scrisoare — mă adresez din nou partidului. M-au determinat să scriu această scrisoare în primul rînd grija pentru unitatea partidului și dorința de a munci cît mai curînd în rîndurile lui, umăr la umăr cu toți membrii de partid, în vederea rezolvării sarcinilor mari și grele ale construirii socialismului, ale înfloririi țării, ale vieții pașnice, fericite a poporului nostru muncitor, ceea ce necesită mobilizarea tuturor forțelor partidului, acțiuni ferme și pline de devotament din partea tuturor membrilor săi... După cum am mai arătat într-o serie de declarații, scrie Imre Nagy, acum consider din nou necesar să subliniez că:

a) sînt de acord cu linia politică generală a partidului, adică de a pune pe baze socialiste industria, agricultura noastră, întreaga economie națională, în spiritul marxism-leninismului, în conformitate cu condițiile specifice din Ungaria, stabilite în hotărîrea Comitetului Central din iunie 1953 și în hotărîrile Congresului al III-lea al partidului;

b) sînt de acord cu principiul leninist al centralismului democratic, pe baza căruia consider ca fiind obligatorii pentru mine hotărîrile partidului, chiar și atunci cînd nu sînt de acord cu ele, parțial sau total;

c) sînt de acord cu tezele principiale ale hotărîrii din iulie 1956 a Comitetului Central, care conduc partidul pe calea democratismului socialist, în spiritul Congresului al XX-lea. Deși într-o serie întreagă de probleme nu sînt de acord cu această hotărîre, o consider obligatorie pentru mine și voi lupta pentru înfăptuirea ei".

Tot odată ziarul **„Szabad Nep"** publică hotărîrea din 13 octombrie a Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, în legătură cu scrisoarea lui Imre Nagy.

Biroul Politic a hotărît să anuleze hotărîrea din noiembrie 1955, prin care Imre Nagy a fost exclus din rîndurile partidului considerînd că deși el a săvîrșit greșeli politice, ele n-au putut constitui un temei pentru excluderea lui din partid.

—o—

Dejun oferit în cinstea lui D. T. Șepilov de ambasadorul U.R.S.S. în Franța

PARIS 17 (Agerpres). TASS transmite: La 16 octombrie S. A. Vinogradov, ambasadorul U.R.S.S. în Franța a oferit un dejun în cinstea lui D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., care se află la Paris. La dejun a luat parte și Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței și alții.

După dejun a urmat o convorbire în cursul căreia au fost discutate problemele privind relațiile franco-sovietice. Dejunul și convorbirea au decurs într-o atmosferă de prietenie.

—o—

Guvernul francez va pune chestiunea de încredere

PARIS 17 (Agerpres) — Agenția FRANCE PRESSE relatează că în dimineața zilei de 17 octombrie a avut loc o reuniune a cabinetului francez cu participarea președintelui republicii, René Coty. Cu acest prilej, Consiliul de Miniștri francez a autorizat pe primul ministru Guy Mollet, să pună în Adunarea Națională franceză chestiunea încrederii în legătură cu politica generală a guvernului. Ministrul de Externe, Christian Pineau, a făcut o expunere în legătură cu reuniunea Consiliului de Securitate privind problema Canalului de Suez.

SPECTACOLE

TEATRE: *Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.* 19: Ion Vodă cel Cumplit; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Comedia) 19,30 Apus de soare; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 19,30: Gaițele; *Armatei* (sala din calea 13 septembrie) 19,30: Vlaicu Vodă; *Armatei* (sala din b-dul Magheru) 19,30: Nunta lui Figaro; *Tineretului* 19,30: Cadavrul viu; *Muncitoresc C.F.R.* (Giulești) 19,30: Volpone; *Teatrul „C. Nottara"* 19,30: Nora; *Opereta* 19,30: Vînt de libertate; *Ansamblul de estradă al R.P.R.* 20: O seară la estradă; *Țăndărică* (sala Orient) 20: 2—0 pentru noi; *Țăndărică* (sala din strada Academiei) 16: Povestea porcului; *Teatrul de revistă* 20,30: Sofia-București; *Ansamblul Iosefini* (sala Dalles) 20,30: Sacul cu surprize.

CINEMATOGRAFE: *Patria, București, Al. Sahia*: Alegerea Protar. Completare: Fetița mincinoasă; *Republica* (cinemascop): Tosca, completare: 20 de minute sub apa mării; *Magheru, Infrățirea între popoare, 1 Mai*: Bulevardul principal: completare: In slujba vieții; *V. Alecsandri, Moșilor*: Salonul nr. 9; *I. C. Frimu, Libertății*: Dosarul 306; *Maxim Gorki*: Un artist al poporului; ...și Ilie face sport; Gelozia bat-o vina; *Timpuri Noi*: La mare înălțime; S-a făcut dreptate; De-a lungul rîului Isk; *Cultural*: Hasen și Giamila; *Elena Pavel, Al. Popov, Arta*: Urme pe zăpadă; *Lumina, Grivița, Munca*: Drum neliniștit; *Central*: Un pahar cu bere; *Victoria*: Recunoaștere pe fluviul Ian Tzi; *Doina*: Rio Escondido; *Tineretului*: Căpitan la 15 ani; *Gh. Doja, Volga*: Evadații; *Vasile Roaită*: Incercarea fidelității; *Unirea*: Micul lustragiu; *C. David*: Mama; *Moșilor*: Fum în pădure și Maeștrii baletului grunin; *Donca Simo, Ilie Pintilie*, *Popular*: Othello; *M. Eminescu*: Umbre în port; *8 Mai*: A 12-a noapte; *G. Coșbuc*: Soarta toboșarului, completare: Invățătoarea.

PRIN R. P. F. IUGOSLAVIA

Diversitate ce unește

Pe noul venit în Iugoslavia îl izbesc înainte de toate contrastele: cerul plumburiu al Serbiei și azurul coastei dalmate, munții de piatră ai Croației și palmierii din Split, minaretele din Sarajevo și blocurile din Belgrad, eleganța cochetă a Zagrebului și austeritatea satelor bosniece.

Intr-un muzeu din Belgrad se pot vedea stemele republicilor iugoslave: un castel ca de basm așezat pe una din înălțimile amețitoare ale Muntenegrului, coșurile uzinelor din Slovenia, stelele din care au făcut simbolul luptei lor partizanii Croației... Diversitatea însă nu desparte, ci unește popoarele Iugoslaviei — mănunchiul celor șase limbi de foc înfrățite pe stema țării arată că pe toți iugoslavii îi animă aceeași flacără.

Vechiul Sarajevo...

Acordurile grave ale Avalei

Vizitarea Iugoslaviei ar trebui poate începută cu Avala, înălțimea care domină Belgradul, locul din care seara orașul își sclipește la picioare — viu și misterios, locul din care în zilele senine privirea se pierde peste acoperișurile capitalei pînă departe la piciele ușoare ce plutesc peste Dunăre, pînă la fumul ce se înalță încet din coșurile fabricilor.

Aici pe Avala după ce mașina a urcat șerpuind printre copacii gingași, ochiul descoperă solemnități grave de simfonie. Clădit din piatră neagră-cenușie, se înalță în vîrful unei scări impunătoare străjuită de făclii electrice, monumentul eroului necunoscut. Ce loc ar fi fost mai potrivit decît acesta pentru monumentul ce simbolizează lupta poporului, sîngele și năzuințele lui, memoria și setea lui de libertate? Aici pe locul în care se întîlnesc toate vînturile, unde cerul este parcă mai aproape, dalta lui Mestrovici a făurit monumentul eroului necunoscut al Iugoslaviei. Opt femei îmbrăcate în costume din diverse regiuni ale țării, sprijină intrările în criptă. Opt mame care și-au pierdut fiii în război, turburătoare în nemișcarea lor îndurerată, impresionante prin asprimea și noblețea trăsăturilor, opt femei cărora războiul le-a luat tot ce aveau mai scump, dar cărora tragedia nu le-a îndoit grumazul. Cine vrea să înțeleagă mai bine curajul și bărbăția iugoslavă, cine vrea să priceapă mai adînc dîrzenia celor ce nu s-au împăcat cu tirania, trebuie să vină să vadă cum țin capul cele opt mame de pe muntele de lîngă Belgrad. De aceea, vizitarea Iugoslaviei ar trebui începută, cred, cu monumentul de pe Avala, monument din a cărui piatră neagră-cenușie, gloanțele și obuzele celui de-al doilea război mondial au mușcat cu sete, dar nu l-au putut dărîma; mamele Iugoslaviei au fost și de astădată mai tari...

Ceasuri noi la Sarajevo...

In Iugoslavia asprimea și gingășia, trecutul și prezentul nu sînt despărțite adesea decît de un singur pas, ceea ce este întotdeauna prilej de emoție și de încîntare. In Sarajevo intri la capătul unui defileu îngust — un adevărat gîtlej de piatră — pentru ca să te plimbi peste cîteva minute pe bulevarde largi. Orașul saltă în trepte de la ceva peste 500 m. pînă la 700 m. deasupra nivelului mării, dar asta nu-l împiedică să aibe piețe drepte și spațioase, parcuri cu arbori bătrîni și ronduri de flori. Gara din Sarajevo te întîmpină modernă, cu geometria betonului și strălucirea oțelului și a sticlei, dar nu departe intrînd în vechiul cartier turcesc dai de cupolele moscheielor și de minaretele din turnul cărora muezinii cheamă și azi cu glas cîntat pe credincioși la rugăciune. Aici poți vedea marea moschee a lui Husrefbeg, cu minunatele-i arabescuri, cu covoarele de rugăciune lucrate în orient (ni se atrage atenția în mod deosebit asupra covorului pe care l-a dăruit moscheii președintele Nasser, cînd a vizitat nu de mult Iugoslavia). Lîngă moschee, bătrînul turn cu ceas, datînd de aproape 300 de ani, marchează trecerea vremii pe cadranul cu cifre turcești. Un mecanism special ajută pe oameni să facă corectări ceasului care se încăpățînează să arate orele ca pe vremea cînd Sublima Poartă stăpînea și aici... Dar anacronicul ceas turcesc a devenit de mult un simplu obiect de curiozitate. Alte ceasuri bat acum pentru oamenii care trăiesc în preajmă-i. Căci iluzia că vechiul oraș turcesc cu tîrgul său — bașciarșiana — trăiește izolat de restul orașului e numai o iluzie a doritorului de arhaism nealterat. In forfota ulicioarelor strîmte alături de măgărușii care-și duc resemnați samarul a pătruns bicicleta. In vechile prăvălioare strălucește lumina electrică. Fesul devine din ce în ce mai mult o podoabă vestimentară exclusiv pentru uzul turiștilor, iar feregeaua a dispărut lăsind libere fețele smede cu o umbră de zîmbet enigmatic ale femeilor... Bineînțeles bătrînii cărora le place să tragă din ciubucul de lemn de cireș și să se amestece în toate n-au dispărut din mulțimea pestriță a bazarului, așa cum n-a dispărut nici obiceiul tocmelii pentru cele mai diferite mărfuri — farfurioare de metal pe care sînt gravate moschei și ibrice din aramă pentru nelipsita cafea, basmale în culori vii și veritabila halva turcească, fructe cărora umbra ulicioarelor le păstrează încă roua și papuci brodați, cu vîrful întors în sus, șiraguri de mătănii pentru credincioși și broșe din filigran de argint gingașe ca spuma... Dar ajunge să urci scările unui caravanserai cu treptele troznind sub picioare, pentru ca odată ajuns sus să nu-ți poți înăbuși uimirea. Din bătrînele odăi care adăposteau altădată pe negustorii în trecere, răzbate cu putere lumina lămpilor fluorescente. Așezați în jurul planșetelor de desen, tineri ingineri în halate albe, trag linii, cercetează rigla de calcul — par adînciți în munca lor. In mijlocul forfotei bazarului, între siluetele minaretelor, într-un caravanserai care pare păstrat doar ca vestigiu, se lucrează la proiectele unor viitoare construcții. Se rîde de uimirea noastră. Și de ce nu? Nimeni nu se atinge de vechiul Sarajevo cu monumentele, cu pitorescul lui, dar în jur crește an de an un nou Sarajevo, cu blocuri moderne, cu spitale, cu facultăți, cu hoteluri, cu uzine. Toate acestea cer proiecte. Iată — numai în ultimii 10 ani s-au construit în Sarajevo aproape 40 de uzine — chimice, pentru materiale de construcții, textile, de echipament pentru hoteluri...

Nimeni nu întunecă celuilalt orizontul...

După planșetele de desen și lumina fluorescentă din vechiul caravanserai se impune o plimbare prin noul oraș — parte clădit — într-un aproximativ stil vienez în timpul ocupației austro-ungare, parte clădit în ultimii ani avînd ca stil arhitectonic dominant stilul constructivist — modern. Capitala a Bosniei și Herțegovinei, Sarajevo a ridicat edificii cu care se poate mîndri, Școala de pedagogie, Opera, Institutul de higienă, noua clădire a gării, cartiere de locuințe... Din loc în loc de parcă ar îndemna la clipe de reculegere, între clădirile moderne se deschide poarta sau pur și simplu ușa unui muzeu. Pe malul Miliacei — rîul încorsetat în maluri de piatră care străbate orașul — pe asfaltul unui colț de stradă se pot vedea întipărite două urme de pantofi. De pe locul acesta a tras în 1914 tînărul Gavrilo Prințip asupra arhiducelui Franz Ferdinand. Ridici privirea de pe urmele imprimate pe asfalt și ochii se opresc asupra ușii muzeului pe care cei din Sarajevo l-au închinat lui Gavrilo Prințip, ca un omagiu adus luptătorilor pentru eliberarea de sub stăpînirea austro-ungară...

Intr-un alt colț al orașului Muzeul etnografic. Costume, obiecte casnice, țesături în care palpită geniul poporului. Camere în care sînt reproduse interioare și păpuși de ceară înfățișînd în mărime naturală chipuri de mult apuse. Și iată într-un muzeu, în centrul orașului o gusla, instrument ale cărui coarde scot sunete dulci, prelungi. Pe lemnul vechi o inscripție:

...și noul Sarajevo

„Gusla a unit pe sîrbi". Pe vremuri, cînd un sîrb îndurerat cînta din gusla, un alt sîrb îl înțelegea. Căci purtînd arcușul pe coardele guslei fiecare sîrb își cînta pe atunci dorul de libertate. Astăzi libertatea a pătruns în fiecare casă a acestor pămînturi. Aici în Sarajevo poți vedea aceasta în ochii oamenilor. Fiind în vechiul oraș turcesc am întrebat: — „De ce toate casele sînt atît de scunde?" Mi s-a răspuns: — „Pe vremuri oamenii spuneau că nimeni n-are dreptul să răpească celuilalt orizontul".

Clădind azi uzine și blocuri de locuit care se ridică cu mult peste înălțimea minaretelor, oamenii din Sarajevo nu numai că nu-și răpesc unul altuia orizontul dar și-l lărgesc cu toții considerabil...

RADU ȚIULESCU

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60.10. Administrația și Publicitatea 7.60,10—7.60.20 interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"